BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY

Broj: JN2-01-07-1-822-6/26
Sarajevo, 04.06.2026. godine

Ured za razmatranje žalbi, u vijeću sastavljenom od Sanele Salihović, predsjednice vijeća, Adina Kondžića, kao člana vijeća i Larise Demirović, kao člana vijeća, rješavajući po žalbi ponuđača GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke, od 11.05.2026. godine, izjavljenoj na tendersku dokumentaciju – konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, Ugovorni organ: Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, Sarajevo, na osnovu čl. 103 i čl. 111. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" br. 39/14, 59/22 i 50/24) i člana 193. st. 1. i 2., kao i 230. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" br. 29/02, 12/04, 93/09, 41/13 i 53/16), na sjednici Ureda za razmatranje žalbi, održanoj dana 04.06.2026. godine, donio je:

R J E Š E N J E

1. Žalba ponuđača GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke, od 11.05.2026. godine se usvaja.
2. Poništava se Tenderska dokumentacija i Obavještenje o nabavci broj: 172-7-2-128-3-44/26 objavljeno na Portalu javnih nabavki, datum slanja obavještenja na objavu 06.05.2026. godine
3. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 750,00 KM ponuđača GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke izvršit će se na osnovu posebnog Rješenja ovog organa.
4. Zahtjev ponuđača GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke za naknadu troškova žalbenog postupka izjavljenog u žalbi od 11.05.2026. godine usvaja se u iznosu od 987,18 KM.
5. Obavezuje se ugovorni organ Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, Sarajevo da žalitelju GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 987,18 KM u roku od 8 dana od dana izvršnosti ovog Rješenja.

O B R A Z L O Ž E N J E

Ugovorni organ, Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, Sarajevo, objavio je Obavještenje o nabavci broj: 172-7-2-128-3-44/26 na Portalu javnih nabavki, datum slanja obavještenja na objavu 06.05.2026. godine, u postupku provođenja konkurentskog zahtjeva za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja.

Nezadovoljan sadržajem tenderske dokumentacije - konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, ponuđač GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke, dana 11.05.2026. godine izjavio je žalbu.

Ugovorni organ je postupajući u skladu sa odredbama člana 100. stav (6) Zakona o javnim nabavkama, proslijedio navedenu žalbu Uredu za razmatranje žalbi zajedno sa Odlukom u kojoj se izjašnjava o žalbenim navodima i dokumentacijom.

Aktom, broj: JN2-01-07-1-822-3/26 od 20.05.2026. godine, ovaj organ je žalitelju GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke dostavio izjašnjenje ugovornog organa Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, Sarajevo, broj: 05-16-4-1922-6/26 od 15.05.2026. godine.

Žalitelj u žalbi navodi:

- Osporavamo tačku 3.3.2.c) kojom je propisano da ponuđači kao dokaz moraju dostaviti kopije certifikata kojim se dokazuje da dva stručnjaka zbirno posjeduju certifikate izdate od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin. Ovaj uslov je nezakonit iz više razloga koje pojedinačno navodimo. Prije svega, predmetni uslov je potrebno posmatrati kroz odredbe člana 44. stav 2. i 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, jer uslovi tehničke i profesionalne sposobnosti moraju biti u vezi sa predmetom nabavke, srazmjerni predmetu nabavke i ne smiju neopravdano ograničavati konkurenciju. Ugovorni organ može zahtijevati dokaze da ponuđač raspolaže stručnim licima osposobljenim za servisiranje klima uređaja, ali takav zahtjev mora biti postavljen objektivno, neutralno i u vezi sa stvarnom sposobnošću izvršenja ugovora, a ne kao formalno vezivanje za tačno određene proizvođače - brendove klima uređaja. Ugovorni organ nema naročito opravdanje da zahtijeva certifikate tačno određenih brendova klima uređaja, naročito zbog toga jer se servisirana roba ne nalazi pod garancijom niti u posebnom režimu koji bi opravdavao sužavanje konkurencije na tačno određene imaoce certifikata sa oznakom tačnog brenda klima uređaja. Dakle, ukoliko predmetni klima uređaji nisu u garantnom roku, ne postoji rizik da bi ugovorni organ izgubio garanciju ako servisiranje izvrši stručno i osposobljeno lice koje ne posjeduje baš certifikat konkretnog proizvođača. U takvoj situaciji ugovorni organ može zahtijevati dokaz o stručnoj osposobljenosti za servisiranje klima i rashladnih uređaja, ali ne može bez posebnog obrazloženja zahtijevati isključivo certifikate koji glase na LG i Daikin.
- Posebno je sporno što se zahtijeva kumulativno dostavljanje certifikata za oba proizvođača, što predstavlja dodatno i neopravdano ograničavanje konkurencije. Naime, nema nikakvog opravdanja zbog kojeg stručnjak koji ima certifikat za LG klima uređaje ne bi mogao da samostalno ili kao vodeći u timu izvršava dio nabavke koji se odnosi na LG klime, a suprotno tome, onaj ko ima certifikat Daikina da izvrši dio nabavke koji se odnosi na servisiranje Daikin klime.
- Nejasno je zbog čega ugovorni organ insistira da certifikati isključivo glase na fizička lica - stručnjake, jer je uobičajeno da privredno društvo koje se bavi servisiranjem klima na svoje ime pribavi certifikat određenog proizvođača ili distributera, a ono svakako odgovara za postupke svih svojih radnika i angažovanih lica. Kao primjer navodimo okolnost da je žalilac ovlašćeni serviser LG Mirna uređaja, ali kao pravno lice, što dokazujemo dokazom u prilogu: Spisak ovlaštenih servisera LG klima uređaja od generalnog distributera Stanić trade d.o.o. Hadžići.
- Smatramo da osporena odredba nije dovoljno jasna i precizna, te je i suviše ograničavajuća na konkurenciju, s obzirom da se eksplicitno traži da stručnjaci imaju certifikat izdat od strane proizvođača klima uređaja. To praktično znači da se očekuje da fizičko lice ima certifikat izdat direktno od strane LG Electronics, korejske kompanije za proizvodnju električnih uređaja, što je teško za očekivati. Naime, većina certifikata u ovom segmentu se ne dobija zaista od samog proizvođača Mirna uređaja

već od strane njihovih generalnih distributera i ovlašćenih predstavnika za određenu zemlju ili regiju. Zbog toga je osporena odredba nejasna i sa aspekta dokaza koji se može dostaviti. Ponuđač ne može sa sigurnošću znati da li će ugovorni organ prihvatiti certifikat izdat od strane generalnog distributera, ovlaštenog zastupnika ili regionalnog predstavnika proizvođača, ili će insistirati isključivo na dokumentu koji formalno potiče od samog proizvođača.

- Stav KRŽ koji ćemo dokazati dostavljanjem odgovarajuće odluke po identičnom pitanju jeste da se ovako precizno i individualizovano ne mogu tražiti certifikati ukoliko postoje slični ili ekvivalentni univerzalni certifikati. Naime, radnici mogu dokazati znanje za servisiranje klima uređaja javnim ispravama - diplomama srednjoškolskih i visokoškolskih obrazovnih ustanova. Isto mogu dokazati dodatno sličnim ili ekvivalentnim certifikatima koji nemaju u sebi tačnu oznaku konkretnog brenda..
- Traženje isključivo certifikata tačno određenih brendova se može podvesti pod zabranu koju je Agencija za javne nabavke utvrdila još počev od 2015. godine a odnosi se na zabranu za sve autorizacije proizvođača ili slične dokaze da ponuđač ima ovlašćenje od proizvođača robe. Dozvoljava se jedino izuzetak ako se radi o „specijalnoj robi pod posebnim režimom" ili ako se radi o robi koja je još uvijek pod garantnim rokom, pa bi vlasnik izgubio garanciju ako dopusti da za vrijeme garantnog roka istu servisira neovlašteno lice. U konkretnom slučaju ugovorni organ nije dokazao niti obrazložio da se radi o specijalnoj robi pod posebnim režimom. Takođe, nije navedeno da se predmetni klima uređaji nalaze u garantnom roku, niti je objašnjeno zbog čega bi servisiranje od strane stručnog, ali formalno neautorizovanog lica, dovelo do bilo kakve pravne ili tehničke posljedice po ugovorni organ.
- Osporavamo kao nezakonitu odredbu tačke 3.1.2. TD, sa četvrte stranice, kojom je propisano da se ponuda odbija ako je ponuđač bio kriv za težak profesionalni propust počinjen tokom perioda od tri godine.... Ova odredba nije u skladu sa važećim Zakonom o javnim nabavkama. Radi se o tekstu starog ZJN koji je mijenjan Izmjenama Zakona o javnim nabavkama objavljenih u Službenom glasniku broj 59/22 od 02.09.2022. godine. Pobijana odredba u naravi predstavlja staru odredbu iz člana 45. stav 5. ZJN koja je pomenutim izmjenama zakona iz septembra 2022. godine u cjelosti izmijenjena i od septembra 2022. godine na snazi je sadašnja odredba koja glasi: „Ugovorni organ može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija..." Ovi članovi su i te kako različiti, pa je u prethodnom, a sada nevažećem zakonskom tekstu korišćen termin „odbijanje ponude" i „rok od tri godine", dok je novom odredbom i važećim tekstom zakona propisan termin „isključenje iz daljeg postupka", a postavljen period od 12 mjeseci. Prethodno važeći član propisivao je period od tri godine prije objavljivanja TD, dok novi, sada važeći, član određuje period nakon objavljivanja TD u kojem će ponuđač biti isključen iz daljeg postupka. Termin iz starog zakona upućuje na to da se ponuđač kod kog je dokazan težak profesionalni propust diskvalifikuje iz daljeg postupka, odnosno da se njegova ponuda odbija ili odbacuje u smislu člana 68. ZJN. Novi zakonski termin upućuje na to da će ponuđač sledećih 12 mjeseci biti isključen iz učešća u postupku.
- Ugovorna kazna iz člana 9. stav 3. Nacrta okvirnog sporazuma nije formulisana u skladu sa članom 270. Zakona o obligacionim odnosima, budući da ne uspostavlja obavezu plaćanja kazne, već prikriva mehanizam sniženja već ispostavljene fakture, odnosno pravo na jednostrano umanjenje ugovorene cijene. Dalje, ugovorna kazna predviđena je i za kašnjenje u ispunjenju, što je prihvatljivo, ali i za „propust", kao oblik neurednog izvršenja, što nije u skladu sa članovima 270. i 271. ZOO. Ugovorna kazna nije zamjena za garanciju za uredno izvršenje ugovora, niti se može naplatiti u situaciji kada je usluga blagovremeno pružena, ali ima određene manjkavosti. Naknada štete zbog neurednog ispunjenja uređuje se drugim institutima obligacionog prava! Konačno, osporena

odredba nejasno je formulisana, jer nije precizirano šta se smatra „propustom" niti šta se podrazumijeva pod „započetim danom kašnjenja", što otvara mogućnost za paušalnu i jednostranu naplatu ugovorne kazne.

- Dalje, ugovorna kazna opisana u TD pod tačkom 6.1.2. nije u skladu sa ZJN, niti sa članom 270. ZOO, a dodatno je neusklađena i sa odredbom o ugovornoj kazni koju je UO unio u Nacrt ugovora u član 9. stav 3. Nacrta ugovora, a koja je osporena prethodnim navodom. Naime, u odredbi dana 9. stav 3. Nacrta ugovora ne spominje se procentualni iznos ugovorne kazne. Međutim, na strani 12 TD, pod tačkom 6.1.2, treći pasus, vidljivo je da je propisana ugovorna kazna „za svaki sat kašnjenja 2% od ukupne cijene predmetne usluge". Takva kazna je nesrazmjerno drakonska i kao takva nema mjesta u postupku javne nabavke. Radi se o teoretskoj kazni od 340,00 KM za svaki sat kašnjenja. Ovakva odredba povređuje osnovna načela obligacionog prava, te ju je svakako potrebno korigovati: prvo, zato što nije usklađena sa konačnom odredbom o ugovornoj kazni unesenoj u Nacrt ugovora; i drugo, zato što je pretjerano stroga i propisuje izuzetno visok procenat kazne za svaki sat kašnjenja.
- Tačka 3.3.2. b) kojom je propisana obaveza dostavljanja Potvrda druge ugovorne strane uz spisak ugovora, sadrži nedostatak.Odredba je dostaljedno bazirana na članu 48. stav 2. ZJN ali ugovorni organ nije obrazložio šta se dešava u situaciji kada se do tih potvrda ne može doći, bez krivice ponuđača. Dakle, povrijeđena je odredba člana 48. stav 2. ZJN, jer je ugovorni organ iskoristio polovinu te odredbe, a drugu polovinu zanemario. Ako se koristi jedan stav iz dana -nemoguće ga je iskoristiti samo do pola. Izostavljen je obavezni zakonski tekst: „U slučaju da se takva potvrda iz objektivnih razloga ne može dobiti od ugovorne strane koja nije ugovorni organ, vrijedi izjava privrednog subjekta o uredno izvršenim ugovorima, uz predočavanje dokaza o učinjenim pokušajima da se takve potvrde osiguraju." Opisanim je dodato povrijeđen i stav 7. istog dana 48. ZJN jer uslovi nisu definisani jasno i precizno.
- Osporavamo odredbu tačke 4.2.1. pod k) tenderske dokumentacije, kojom je ugovorni organ, u dijelu koji se odnosi na sadržaj ponude, propisao da ponuda mora sadržavati i „cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u". Navedena odredba je nezakonita, nejasna i protivna osnovnim pravilima transparentnosti postupka javne nabavke, jer je ugovorni organ na ovaj način praktično sakrio obavezan dokument uz ponudu, i to dokument koji prethodno mje bio jasno propisan kao uslov kvalifikacije, kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti, niti kao sastavni dio obrasca za cijenu ponude. Prema članu 58. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH, ponuda obavezno sadrži cijenu sa svim elementima koji je čine, kao i potrebnim objašnjenjima, na način kako je definisano tenderskom dokumentacijom. Prema tački d) iste odredbe, ponuda sadrži dokaze o ličnoj, poslovnoj, finansijskoj, tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti, prema zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Upravo zbog toga nije jasno šta predmetni „cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u" uopšte predstavlja.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je pristupio provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe, koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, kako bi se uopće pristupilo njenom rješavanju, a odnose se na uslovljene pretpostavke u skladu sa članom 227. Zakona o upravnom postupku, čl. 109. i čl. 111. Zakona o javnim nabavkama i utvrdio da su ispunjeni uslovi za postupanje po istoj na način kako definišu odredbe pozvanih članova.

Nakon što su prednje pretpostavke preispitane, ovaj organ je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak, odlučio kao u dispozitivu odluke.

Polazeći od žalbenog navoda kojim se osporava tačka 3.3.2.c) kojom je propisano da ponuđači kao dokaz moraju dostaviti kopije certifikata kojim se dokazuje da dva stručnjaka

zbirno posjeduju certifikate izdate od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin. Shodno žalbenim navodima Žalitelja, ovaj uslov je nezakonit iz više razloga koje pojedinačno Žalitelj navodi. Ugovorni organ nema naročito opravdanje da zahtijeva certifikate tačno određenih brendova klima uređaja, naročito zbog toga jer se servisirana roba ne nalazi pod garancijom niti u posebnom režimu koji bi opravdavao sužavanje konkurencije na tačno određene imaoce certifikata sa oznakom tačnog brenda klima uređaja. Dakle, ukoliko predmetni klima uređaji nisu u garantnom roku, ne postoji rizik da bi ugovorni organ izgubio garanciju ako servisiranje izvrši stručno i osposobljeno lice koje ne posjeduje baš certifikat konkretnog proizvođača...

...Žalitelj u žalbi navodi da je posebno sporno što se zahtijeva kumulativno dostavljanje certifikata za oba proizvođača, što predstavlja dodatno i neopravdano ograničavanje konkurencije. Naime, nema nikakvog opravdanja zbog kojeg stručnjak koji ima certifikat za LG klima uređaje ne bi mogao da samostalno ili kao vodeći u timu izvršava dio nabavke koji se odnosi na LG klime, a suprotno tome, onaj ko ima certifikat Daikina da izvrši dio nabavke koji se odnosi na servisiranje Daikin klime...

.... Žalitelj u žalbi navodi da je nejasno zbog čega ugovorni organ insistira da certifikati isključivo glase na fizička lica -stručnjake, jer je uobičajeno da privredno društvo koje se bavi servisiranjem klima na svoje ime pribavi certifikat određenog proizvođača ili distributera, a ono svakako odgovara za postupke svih svojih radnika i angažovanih lica....

.... Žalitelj u žalbi navodi da je stav KRŽ jeste da se ovako precizno i individualizovano ne mogu tražiti certifikati ukoliko postoje slični ili ekvivalentni univerzalni certifikati. Naime, radnici mogu dokazati znanje za servisiranje klima uređaja javnim ispravama - diplomama srednjoškolskih i visokoškolskih obrazovnih ustanova. Isto mogu dokazati dodatno sličnim ili ekvivalentnim certifikatima koji nemaju u sebi tačnu oznaku konkretnog brenda. Ugovorni organ je morao ostaviti mogućnost dostavljanja ekvivalentnih dokaza kojima se dokazuje stvarna stručna osposobljenost za servisiranje rashladnih i klima uređaja....

... Žalitelj u žalbi navodi da traženje isključivo certifikata tačno određenih brendova se može podvesti pod zabranu koju je Agencija za javne nabavke utvrdila još počev od 2015. godine a odnosi se na zabranu za sve autorizacije proizvođača ili slične dokaze da ponuđač ima ovlašćenje od proizvođača robe. Dozvoljava se jedino izuzetak ako se radi o „specijalnoj robi pod posebnim režimom“ ili ako se radi o robi koja je još uvijek pod garantnim rokom, pa bi vlasnik izgubio garanciju ako dopusti da za vrijeme garantnog roka istu servisira neovlašteno lice....

U Izjašnjenju na žalbu, ugovorni organ navodi:

“Predmetni navodi Žalitelja su paušalni i nisu zasnovani na činjeničnom stanju niti odgovarajućim odredbama ZJN. Žalitelj je, u skladu s članom 102. ZJN bio dužan iznijeti sve činjenice na kojima zasniva svoje zahtjeve, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Naime, predmet postupka nabavke su usluge održavanja i servisiranja profesionalnih klima uređaja koji rade u centrima za obradu podataka (server sobama) i u posebnom režimu rada. Navedeno je profesionalnim privrednim subjektima koji se bave ovom djelatnošću poznato iz tipa uređaja, kao i ostalih podataka navedenih u Tehničkoj specifikaciji. Konkretno, u predmetnoj Tehničkoj specifikaciji je navedeno da su predmet održavanja LG uređaji broj LG UUA1.ULO/MJ18PC.NSK i Daikin FTX35J3V1 iz kojeg broja se utvrđuju tip klima uređaja, kapacitet, verzija jedinice i tržišni standard. To privrednom subjektu omogućava dovoljno informacija da formira ponudu na stvarnoj osnovi i odredi potrebne kompetencije servisera koji trebaju biti angažirani budući da se prema modelu i verziji generiraju svi dijelovi s brojevima i shemama, uključujući elektroničke i mehaničke komponente te potrošne dijelove.
Nadalje, od ukupnog broja 11 uređaja koji su predmet održavanja i servisiranja, čak deset klima su u planiranom periodu održavanja u garanciji (sistemi kupljeni i instalirani u 2023, 2024. i 2025. godini koji imaju trogodišnju garanciju) te je za ugovorni organ od posebnog značaja

osigurati održavanje od strane ovlaštenih lica kako isti ne bi izgubio garanciju na te uređaje.
Dokaz: Garantni listovi.
Predmetni zahtjev iz tač. 3.3.1.b) i 3.3.2.c) TD je u skladu s članom 50. stav (1) tačka b) ZJN kojim je propisano da u postupku javne nabavke usluga ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to: obrazovne i profesionalne kvalifikacije pružaoca usluga i/ili kvalifikacije njegovog rukovodećeg osoblja, i naročito kvalifikacije lica koja su odgovorna za pružanje konkretnih usluga.
Konačno, predmetni zahtjev je srazmjeran predmetu javne nabavke u skladu s odredbama člana 44. st. (2) i (3) ZJN, budući da se osposobljenost servisera odnosi na klima uređaje koji su predmet održavanja.
Ugovorni organ ima legitiman interes da za ovako složen sistem, od kojeg zavisi rad servera u centrima za obradu podataka, osigura održavanje od strane osoba osposobljenih za održavanje i servisiranje klima uređaja tog brenda, budući da se ne radi o tipskim uređajima široke upotrebe.
Dodatno, u skladu s članom 48. stav (4) ZJN je omogućeno da kandidati/ponuđači mogu, gdje je to odgovarajuće i za određeni ugovor, u ponudi naznačiti da raspolažu kapacitetima drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu odnosa koji s njima ima. U tom slučaju, ponuđač mora dokazati ugovornom organu da će na raspolaganju imati potrebne resurse. Pod istim uslovima može se formirati grupa ponuđača, podugovoriti dio ugovora, te se grupa ponuđača može se osloniti na kapacitete učesnika grupe ili drugih privrednih subjekata.
S obzirom na navedeno, neosnovani su navodi Žalitelja da ugovorni organ ne može zahtijevati dokaz za kvalifikacije lica odgovornih za pružanje konkretnih usluga, niti je isti postavljanjem ovog zahtjeva u TD ograničen u pravu za učešće u predmetnom postupku nabavke budući da uslove tehničke i profesionalne sposobnosti može osigurati i na neki od navedenih načina (podugovaranje, grupa ponuđača ...)....

....Iz predmetnog žalbenog navoda je evidentno tendenciozno tumačenje predmetnog zahtjeva od strane Žalitelja. Naime, upravo ono što Žalitelj predlaže i jeste predmet zahtjeva iz TD čijom je tačkom 3.3.2.c) alineja jedan precizirano:
"Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača iz tačke 3.3.1. Zahtjeva će se izvršiti na osnovu dostavljanja sljedećih DOKAZA koje su ponuđači dužni dostaviti uz ponudu, i to:
(-)
c) u cilju dokazivanja obrazovnih i profesionalnih kvalifikacija za najmanje dva servisera koji će biti odgovorni za pružanje konkretnih usluga - kopije certifikata kojim se dokazuje osposobljenost za servisiranje predmetnih uređaja izdatih od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin (predloženi stručnjaci trebaju zbirno posjedovati tražene certifikate o osposobljenosti);".
Predmetnim zahtjevom TD se jasno propisuje da se certifikati odnose na predložene stručnjake koji će biti odgovorni za pružanje konkretnih usluga, te da isti moraju biti izdati od strane proizvođača uređaja LG i Daikin koji uređaji su predmet usluga održavanja i servisiranja. Odredba da predloženi stručnjaci trebaju posjedovati zbirnu kvalifikaciju ukazuje upravo na to da nije nužno da svaki pojedinačni stručnjak ima sve certifikate, već da u timu predloženih stručnjaka svi traženi certifikati budu zastupljeni.
Dakle, ne zahtijeva se da svaki stručnjak posjeduje sve certifikate, već da tim zbirno certifikatima za LG i Daikin uređaje osigura potrebnu stručnost za predmet održavanja i servisiranja. Na ovaj način se minimalnim zahtjevima osigurava da tim stručnjaka koji će održavati i servisirati uređaje ukupno pokriva sve tražene kompetencije, čime se garantuje kvalitetno održavanje i servisiranje uređaja, u skladu sa tehničkim zahtjevima.
Predmetna odredba je jasna i nesporna u pogledu minimalnog broja i kvalifikacija servisera (najmanje dva servisera), te je žalbeni navod u cjelosti neosnovan....

...Neosnovani su navodi Žalitelja da je ugovorni organ nezakonito postupio time što je zahtijevao certifikate za fizička lica - stručnjake, a ne certifikat pravnog lica. Naime, ugovorni organ je predmetni uslov propisao u skladu sa prirodom i složenošću predmeta nabavke, imajući u vidu da se predmetne usluge servisiranja i održavanja profesionalnih klima sistema dobavljači faktički izvršavaju putem stručnih fizičkih lica koja neposredno obavljaju dijagnostiku, servis, rukovanje rashladnim sredstvima, rad na elektronskim komponentama i otklanjanje kvarova.
Sama činjenica da određeno pravno lice posjeduje certifikat ne predstavlja garanciju da će konkretne poslove izvršavati stručno osposobljena lica sa potrebnim specifičnim znanjima i kompetencijama. Nasuprot tome, certifikacija fizičkih lica predstavlja neposredan dokaz da osobe koje će stvarno izvršavati predmetne usluge raspolažu potrebnim stručnim kompetencijama za rad na profesionalnim klima uređajima.
Iz tog razloga ugovorni organ je imao legitiman interes da zahtijeva dokaz stručne osposobljenosti upravo za lica koja će neposredno obavljati predmetne poslove, što je u skladu s članom 50. stav (1) tačka b) ZJN. Profesionalna sposobnost u konkretnom slučaju neposredno zavisi od stručnosti servisera kao fizičkih lica, a ne isključivo od formalnog statusa ili certifikacije pravnog subjekta.
Član 44. st. (1) i (3) ZJN daje pravo ugovornom organu da zahtijeva dokaze o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti ponuđača koji su srazmjerni predmetu nabavke i povezani sa njegovim izvršenjem. Činjenica da nije tražen certifikat za pravno lice ne predstavlja nesrazmjerni zahtjev, već naprotiv mogućnost da širi broj privrednih subjekata samostalno, kao grupa ponuđača, angažmanom servisera, podugovaranjem ili na neki drugi način učestvuje u postupku nabavke.
Također, ugovorni organ nije zahtijevao da ponuđač kao pravno lice bude ekskluzivni nosilac određenog statusa, niti je time favoriziran određeni privredni subjekt, već je isključivo zahtijevano da ponuđač raspolaže stručnim kadrom koji posjeduje odgovarajuće certifikate za rad na predmetnim sistemima. Takav uslov je objektivno opravdan, srazmjeran predmetu nabavke i usmjeren isključivo na osiguranje kvalitetnog, sigurnog i profesionalnog izvršenja ugovora.
S druge strane, proizvoljan je predmetni žalbeni navod Žalitelja jer isti u smislu člana 102. nije dokazao, niti učinio vjerovatnim da se radi o povredama ZJN ili nekog drugog pozitivnog propisa.
S obzirom na navedeno, neosnovani su navodi Žalitelja da ugovorni organ ne može zahtijevati dokaz za kvalifikacije lica odgovornih za pružanje konkretnih usluga, i umjesto toga zahtijevati certifikat za pravno lice, niti je isti postavljanjem ovog zahtjeva u TD ograničen u pravu za učešće u predmetnom postupku nabavke budući da uslove tehničke i profesionalne sposobnosti može osigurati na neki od prethodno navedenih načina (podugovaranje, grupa ponuđača ...).
.... Neosnovani su navodi žalitelja da bi univerzalni certifikati, opšte diplome ili opšta stručna osposobljenost iz oblasti klimatizacije trebali biti prihvaćeni kao dovoljan dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti za izvršenje predmetnog ugovora.
Naime, predmet nabavke se ne odnosi na servisiranje standardnih klima uređaja široke i opšte upotrebe, već na održavanje profesionalnih LG i Daikin klima uređaja uvezanih u sistem koji funkcionišu u specifičnom režimu rada, sa naprednim tehničkim karakteristikama, specifičnim softverskim i elektronskim komponentama, te posebnim procedurama dijagnostike i servisiranja koje propisuje proizvođač.
Dodatno, dio predmetnih uređaja (10 od 11) je u garanciji, zbog čega je od posebnog značaja da servisiranje bude vršeno od strane stručno osposobljenih lica koja su prošla specijalizovane obuke prema standardima proizvođača. Neadekvatno ili nestručno servisiranje od strane lica koja ne raspolažu specifičnim znanjima može dovesti do:
- gubitka garancije proizvođača,
- nastanka kvarova i dodatnih troškova,
- ugrožavanja funkcionalnosti sistema,

• te prekida rada opreme od značaja za nesmetano izvršavanje nadležnosti ugovornog organa i gubitka podataka.

Čl. 48. i 50. ZJN daju pravo ugovornom organu da zahtijeva dokaze o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti koji su povezani sa predmetom nabavke i koji garantuju da će ugovor biti izvršen stručno i kvalitetno.

U konkretnom slučaju ugovorni organ ima legitiman interes da zahtijeva specifičnu stručnu osposobljenost za rad upravo na LG i Daikin sistemima, budući da predmet ugovora zahtijeva posebna praktična znanja i poznavanje procedura proizvođača koje univerzalne ili opšte stručne kvalifikacije same po sebi ne obuhvataju.

Takav uslov je objektivno opravdan prirodom predmeta nabavke, proporcionalan stvarnim potrebama ugovornog organa i usmjeren isključivo na osiguranje kontinuiteta rada, zaštitu funkcionalnosti, sigurnosti i garantnog statusa predmetnih uređaja.

Iz navedenih razloga univerzalni certifikati ili diplome srednjoškolskih i visokoškolskih obrazovnih ustanova ne mogu predstavljati odgovarajući dokaz stručne osposobljenosti za rad na konkretnim profesionalnim sistemima koji su predmet nabavke.

U pogledu navoda Žalitelja da je „grubi propust što osporena odredba nema obavezan zakonski tekst „ili ekvivalent" shodno članu 54. ZJN", Žalitelj nije precizirao na koje odredbe TD se odnosi ovaj žalbeni navod. Naime, članom 54. ZJN su precizirane odredbe koje se odnose na tehničku specifikaciju, dok je predmet Žalbe osporavanje tačke 3.3.2. TD u pogledu uslova tehničke i profesionalne sposobnosti. Ukoliko je Žalitelj Žalbom obuhvatio i Tehničku specifikaciju isti nije konkretizovao koju njenu odredbu oporava.

Dodatno, a opreza radi, ugovorni organ osporava i takav žalbeni navod kao neosnovan budući da se predmetni postupak nabavke odnosi na održavanje profesionalnih klima uređaja LG i Daikin, što je jasno definisano predmetnom Tehničkom specifikacijom (opis konkretnih uređaja / sistema koji su predmet usluge i način izvršenja usluge). U skladu s članom 54. stav (9) ZJN, u tehničkoj specifikaciji se može pozvati na određenog proizvođača ili tip proizvoda samo ako je to opravdano predmetom nabavke, pri čemu se dodatak "ili ekvivalent" zahtijeva samo kada se predmet nabavke ne može dovoljno precizno opisati bez navođenja proizvođača ili tipa proizvoda.

Navođenje ekvivalentnosti je primjenjivo u slučaju nabavke roba, gdje je prihvatljiva i roba drugog brenda ukoliko zadovoljava uslov ekvivalentnosti. Međutim, u konkretnom slučaju predmet nabavke se može precizno i jednoznačno opisati kao održavanje LG i Daikin klima sistema / uređaja; radi se o jasno i tehnički definisanim uređajima, preciziranih tipova i karakteristika, od kojih je jedan dio u garanciji, a ne o generičkim uređajima ili kategoriji uređaja gdje bi bilo moguće koristiti alternativu ili ekvivalent.

Stoga dodatak *"ili ekvivalent"* nije bio moguć, a njegovo izostavljanje ne predstavlja kršenje načela jednakog pristupa niti favorizovanje određenog ponuđača.

Tehnička specifikacija je, dakle, u skladu sa zakonskim odredbama jer jasno i precizno opisuje šta je predmet nabavke - održavanje konkretnih i preciziranih klima uređaja - čime je osigurano da svi ponuđači imaju jednaku mogućnost da pripreme ponudu za identične uređaje, bez stvaranja rizika od nesporazuma ili nejasnoće u opisu predmeta nabavke....

... Pogrešno je pozivanje na predmetno mišljenje AJN, budući da se isto odnosi na traženje autorizacije u skladu sa članom 49. ZJN, koji član se odnosi na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača u postupku nabavke roba. Međutim, predmetni postupak nabavke se odnosi na nabavku usluga.

Nadalje, prema mišljenju AJN tzv. autorizacija proizvođača ili dokaz da ponuđač ima ovlaštenje od proizvođača može biti opravdana samo u izuzetnim slučajevima, odnosno ako je materijalnim zakonom ili prirodom predmeta nabavke to opravdano, te da se može tražiti samo za specijalne robe odnosno robe pod posebnim režimom, a nikako za robe široke potrošnje jer ovlaštenje (autorizacija) zapravo znači da je proizvođač osposobio ponuđača da rukuje određenom robom od preuzimanja do isporuke (jer se radi o robi za koju je nužno imati poseban režim skladištenja i distribucije), te da proizvođač u konačnici neće osporavati kvalitetu robe

ili eventualne greške iz razloga što su kupljeni od neovlaštenog ponuđača koji nije provjeren od strane njega.
Dakle, u pitanju je mišljenje i stav AJN koji se konkretno odnosi na nabavku roba, i to roba široke potrošnje, a ne za usluge, niti za specifične usluge održavanja i servisiranja uređaja u garanciji i posebnom režimu rada.
Nadalje, pored činjenice da su predmetni navodi Žalitelja neosnovani i neprimjenjivi na uslove tehničke i profesionalne sposobnosti za nabavku usluga, isti su i kontradiktorni navodima istog iz tačke II Žalbe.
Naime, Žalitelj u tački II Žalbe sam ukazuje na značaj stručne osposobljenosti i certifikacije za održavanje i servisiranje klima uređaja, dok u tački VI osporava potrebu za detaljnijim tehničkim podacima i posebnim režimom održavanja uređaja, iako upravo takve okolnosti opravdavaju zahtjev za angažiranjem certificiranog privrednog subjekta ili stručnih i certificiranih lica. Ugovorni organ ističe da odredbe koje se odnose na garantni status uređaja i posebne režime održavanja ne moraju nužno biti detaljno sadržane u tehničkoj specifikaciji kako bi bile relevantne za izvršenje predmetne nabavke, naročito imajući u vidu prirodu profesionalnih klima uređaja i obavezu privrednih subjekata da postupaju sa pažnjom dobrog stručnjaka.
Privredni subjekti koji se profesionalno bave servisiranjem i održavanjem profesionalnih klima uređaja posjeduju odgovarajuća stručna znanja i imaju pristup tehničkim informacijama proizvođača, uključujući tehničke karakteristike uređaja, servisne procedure, garantne uvjete, kompatibilnost komponenti, te režime održavanja i rukovanja sistemima.
Žalitelj nije učinio vjerovatnim da je iz TD i Tehničke specifikacije razmatrao tehničke elemente relevantne za pripremu ponude, što ukazuje da je u ovom slučaju bilo primjerenije koristiti institut pojašnjenja TD i Tehničke specifikacije, a ne osporavanja zakonitosti iste.
Navodi Žalitelja da je ugovorni organ uslov vezao za formalne certifikate tačno određenih brendova, čime je pogodovao samo uskom krugu ponuđača koji raspolažu upravo takvim dokumentima je paušalan i nije dokazan Žalbom. Ponovo se poziva i na odredbe člana 54. ZJN čija neprimjenjivost je detaljno navedena u obrazloženju za žalbene navode iz tačke AD 5. ovog izjašnjenja.
S obzirom na navedeno i činjenicu da je stav AJN neprimjenjiv na konkretan slučaj, te da nijedan potencijalni ponuđač nije bio onemogućen da pribavi potrebne informacije relevantne za pripremu ponude, niti je predmetna TD bila nejasna na način koji bi doveo do povrede načela transparentnosti ili jednakog tretmana ponuđača iz člana 3. ZJN, ugovorni organ ovaj žalbeni navod smatra neosnovanim.

Uvidom u spis predmeta, ovaj organ je ustanovio sljedeće:

Tačkom 3.3. TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST, tenderske dokumentacije – konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, navedeno je sljedeće:

3.3 TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST

3.3.1. Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti iz člana 50. Zakona, ponuđači trebaju ispuniti sljedeće minimalne USLOVE za kvalifikaciju:
b) da raspolaže sa najmanje dva stručnjaka/servisera koji će biti odgovorni za pružanje predmetnih usluga i da isti posjeduju odgovarajuće obrazovne i profesionalne kvalifikacije u skladu sa članom 50. tačka b) Zakona.

3.3.2. Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača iz tačke 3.3.1. Zahtjeva će se izvršiti na osnovu dostavljanja sljedećih DOKAZA koje su ponuđači dužni dostaviti uz ponudu, i to:

c) u cilju dokazivanja obrazovnih i profesionalnih kvalifikacija za najmanje dva servisera koji će biti odgovorni za pružanje konkretnih usluga:
- kopije certifikata kojim se dokazuje osposobljenost za servisiranje predmetnih uređaja izdatih od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin (predloženi stručnjaci trebaju zbirno posjedovati tražene certifikate o osposobljenosti);
- Izjave angažiranih lica (stručnjaka), ovjerena od strane nadležnog organa (sud, notar ili općina), da će biti dostupan i angažiran od ponuđača za vrijeme trajanja predmetnog ugovora (Izjava o ekskluzivnosti i dostupnosti u formi utvrđenoj Aneksom 8 Zahtjeva).
- original ili kopiju ovjerenu od strane nadležnog organa (sud, notar ili općina) ugovora o angažovanju predloženog/ih stručnjaka važećeg za vrijeme trajanja ugovora koji je predmet nabavke
ili original ili kopiju ovjerenu od strane nadležnog organa (sud, notar ili općina) uvjerenja izdatog od strane nadležnog organa da je/su stručnjak/ci zaposlen/i kod ponuđača izdatog od strane nadležnog organa;

U odnosu na isticanje žalitelja da Ugovorni organ nema naročito opravdanje da zahtijeva certifikate tačno određenih brendova klima uređaja, Ugovorni organ je morao ostaviti mogućnost dostavljanja ekvivalentnih dokaza kojima se dokazuje stvarna stručna osposobljenost za servisiranje rashladnih i klima uređaja da Ugovorni organ nema pravo tražiti autorizaciju proizvođača , Ugovorni organ u svom izjašnjenju ističe da od ukupnog broja 11 uređaja koji su predmet održavanja i servisiranja, čak deset klima su u planiranom periodu održavanja u garanciji (sistemi kupljeni i instalirani u 2023, 2024. i 2025. godini koji imaju trogodišnju garanciju) te je za ugovorni organ od posebnog značaja osigurati održavanje od strane ovlaštenih lica kako isti ne bi izgubio garanciju na te uređaje.Kao dokaz da su uređaji koji si predmet održavanja u konkretnom postupku javne nabavke pod garancijom ugovorni organ je ovom organu dostavio kopije garantnih listova. Imajući u vidu činjenicu da su klima uređaji koji si predmet servisiranja i održavanja pod garancijom te da postoji rizik da bi ugovorni organ izgubio garanciju ako servisiranje izvrši lice koje ne posjeduje certifikat konkretnog proizvođača, opravdan je zahtjev ugovornog organa iz tačke 3.3.2 c) Tenderskog dokumenta kojom se od ponuđača zahtjeva da serviseri posjeduju certifikate kojim se dokazuje osposobljenost za servisiranje predmetnih uređaja proizvođača klima uređaja LG i Daikin. Imajući u vidu naprijed navedeno navodi žalitelja se odbijaju kao neosnovani.

U odnosu na isticanje žalitelja da je sporno što se zahtijeva kumulativno dostavljanje certifikata za oba proizvođača, odnosno da oba servisera moraju posjedovati certifikate i proizvođača LG i Daikin ovaj organ ističe da je uvidom u tačku 3.3.2. c) Tenderskog dokumenta utvrdio da je istom propisano da u cilju dokazivanja obrazovnih i profesionalnih kvalifikacija za najmanje dva servisera koji će biti odgovorni za pružanje konkretnih uslugaje potrebno dostaviti kopije certifikata kojim se dokazuje osposobljenost za servisiranje predmetnih uređaja izdatih od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin (predloženi stručnjaci trebaju zbirno posjedovati tražene certifikate o osposobljenosti). Prevashodno ovaj organ ističe da žalitelj prednje citirane odredbe tenderskog dokumenta pogrešno tumači. Naime, iz sadržaja predmetne odredbe prozilazi da predloženi stručnjaci trebaju zbirno posjedovati tražene certifikate o osposobljenosti, tj da najmanje jedan stručnjak mora imati certifikat proizvođača klima uređaja LG i najmanje jedan stručnjak mora imati certifikat proizvođača klima uređaja Daikin a ne da svaki stručnjak mora imate certifikate oba proizvođača i LG i Daikin kako to žalitelj pogrešno tumači.

U navedenom smislu izneseni stav žalitelja cijeni se subjektivnim ,s obzirom da se za navedenu tezu ne može steći potpuno uvjerenje u njenu nesumnjivu istinitost i dokazanost , s obzirom da je žalitelj propustio navesti prijedlog dokaza s tim u vezi,a na što je bio obavezan prema odredbi čl.102 Zakona, odnosno uputiti na odredbe TD u kojima je navedeno propisano.

Prema odredbi čl.102 Zakona jasno je da je teret dokazivanja na onom ko tvrdi suprotno, pa je u navedenom smislu, kako žalitelj ističe sumnju u suprotno,a pri tome propušta dostaviti *prijedlog dokaza za izneseno tumačenje*, navedeno ne/postupanje žalitelja ocjenjeno neusklađenim sa pravilima predmetne odredbe.

Kako se radi o prethodnoj bitnoj pretpostavci , koju žalitelj koristi kao jedan od žalbenih osnova i razloga za drugačije poimanje postavljanja sadržaja dokumenata postupka,to se navedeni propust dostavljanja dokaza žalitelja po navedenoj tezi, cijeni odlučnim i nužnim za drugačiju procjenu postavljenih zahtjeva s tim u vezi,u sadržaju dokumenata postupka.

U odnosu na isticanje žalitelja da je nejasno zbog čega ugovorni organ insistira da certifikati isključivo glase na fizička lica –stručnjake za ovaj organ je prihvatljivo izjašnjenje ugovornog organa koji ističe da se predmetne usluge servisiranja i održavanja profesionalnih klima sistema dobavljači faktički izvršavaju putem stručnih fizičkih lica koja neposredno obavljaju dijagnostiku, servis, rukovanje rashladnim sredstvima, rad na elektronskim komponentama i otklanjanje kvarova.Sama činjenica da određeno pravno lice posjeduje certifikat ne predstavlja garanciju da će konkretne poslove izvršavati stručno osposobljena lica sa potrebnim specifičnim znanjima i kompetencijama. Nasuprot tome, certifikacija fizičkih lica predstavlja neposredan dokaz da osobe koje će stvarno izvršavati predmetne usluge raspolažu potrebnim stručnim kompetencijama za rad na profesionalnim klima uređajima.

Imajući u vidu činjenicu da žalitelj nije dokazao da je spriječen da za konkretni postupak javne nabavke ima na raspologanju dva servisera koji će biti odgovorni za pružanje konkretnih usluga, navod žalitelja se odbija kao neosnovan.

Žalitelj dalje u žalbi navodi da smatra da osporena odredba nije dovoljno jasna i precizna, te je i suviše ograničavajuća na konkurenciju, s obzirom da se eksplicitno traži da stručnjaci imaju certifikat izdat od strane proizvođača klima uređaja. To praktično znači da se očekuje da fizičko lice ima certifikat izdat direktno od strane LG Electronics, korejske kompanije za proizvodnju električnih uređaja, što je teško za očekivati. Naime, većina certifikata u ovom segmentu se ne dobija zaista od samog proizvođača Mirna uređaja već od strane njihovih generalnih distributera i ovlašćenih predstavnika za određenu zemlju ili regiju. Zbog toga je osporena odredba nejasna i sa aspekta dokaza koji se može dostaviti. Ponuđač ne može sa sigurnošću znati da li će ugovorni organ prihvatiti certifikat izdat od strane generalnog distributera, ovlaštenog zastupnika ili regionalnog predstavnika proizvođača, ili će insistirati isključivo na dokumentu koji formalno potiče od samog proizvođača.

U Izjašnjenju na žalbu, ugovorni organ navodi:

"Pod pojmom "certifikati izdatih od strane proizvođača LG i Daikin" u praksi se podrazumijevaju certifikati koji su direktno ili posredno izdani u okviru zvaničnog sistema proizvođača, uključujući certifikate izdane od strane ovlaštenih distributera, trening centara, servisnih partnera i drugih ovlaštenih edukacijskih subjekata koji djeluju prema programima i standardima samog proizvođača. Proizvođači profesionalnih klima sistema svoje programe edukacije i certifikacije u praksi realizuju upravo putem mreže ovlaštenih partnera, koji postupa prema tehničkim standardima i pravilima proizvođača. Certifikati izdate od strane takvih partnera potvrđuju stručnu osposobljenost lica i čine sastavni dio zvaničnog sistema certifikacije proizvođača.
Stoga, nasuprot navodima žalitelja, ovim zahtjevom ugovorni organ nije imao namjeru sužavanja konkurencije niti favorizovanja određenog ponuđača. Naprotiv, ovako postavljen zahtjev omogućava širem krugu ponuđača učešće u postupku, pod uslovom da raspolažu

stručno osposobljenim kadrom certificiranim od strane proizvođača, što je u skladu s načelom konkurencije i jednakog tretmana ponuđača, u skladu s članom 3. ZJN.

Ugovorni organ nije ograničio izdavaoca certifikata na ovlaštenog partnera ili trening centar, čime je osigurano da širi krug ponuđača koji raspolaže s kvalificiranim serviserima može učestvovati u postupku, uz istovremeno garantiranje da predmet ugovora bude izvršen stručno i kvalitetno.
Takvo tumačenje u potpunosti je u skladu s članom 50. ZJN, jer se tehnička i profesionalna sposobnost ponuđača procjenjuje prema kvalifikacijama lica koja će izvršavati konkretne usluge, potvrđenim od strane proizvođača, a ne prema formalnom statusu ili nazivu izdavaoca certifikata.
Dakle, predmetni zahtjev je objektivno opravdan, srazmjeran predmetu nabavke i usmjeren isključivo na osiguranje kvalitetnog, sigurnog i profesionalnog izvršenja ugovora. Ugovorni organ je upravo u skladu s članom 53. stav (1) ZJN dao privrednim subjektima potrebne informacije o prihvatljivim certifikatima od proizvođača onih uređaja koji su predmet održavanja i servisiranja, ne ograničavaju ih na konkretnog izdavaoca certifikata u administrativnom smislu.
Konačno, proizvoljan je predmetni žalbeni navod Žalitelja jer isti u smislu člana 102. nije dokazao, niti učinio vjerovatnim da se radi o povredama ZJN ili nekog drugog pozitivnog propisa.
S obzirom na navedeno, predmetni žalbeni navod Žalitelja je neosnovan u cjelosti.

Uvidom u spis predmeta, ovaj organ je ustanovio sljedeće:

Tačkom 3.3. TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST, tenderske dokumentacije – konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, navedeno je sljedeće:

3.3 TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST

3.3.1. Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti iz člana 50. Zakona, ponuđači trebaju ispuniti sljedeće minimalne USLOVE za kvalifikaciju:
b) da raspolaže sa najmanje dva stručnjaka/servisera koji će biti odgovorni za pružanje predmetnih usluga i da isti posjeduju odgovarajuće obrazovne i profesionalne kvalifikacije u skladu sa članom 50. tačka b) Zakona.

3.3.2. Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača iz tačke 3.3.1. Zahtjeva će se izvršiti na osnovu dostavljanja sljedećih DOKAZA koje su ponuđači dužni dostaviti uz ponudu, i to:
c) u cilju dokazivanja obrazovnih i profesionalnih kvalifikacija za najmanje dva servisera koji će biti odgovorni za pružanje konkretnih usluga:
- kopije certifikata kojim se dokazuje osposobljenost za servisiranje predmetnih uređaja izdatih od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin (predloženi stručnjaci trebaju zbirno posjedovati tražene certifikate o osposobljenosti);
- Izjave angažiranih lica (stručnjaka), ovjerena od strane nadležnog organa (sud, notar ili općina), da će biti dostupan i angažiran od ponuđača za vrijeme trajanja predmetnog ugovora (Izjava o ekskluzivnosti i dostupnosti u formi utvrđenoj Aneksom 8 Zahtjeva).
- original ili kopiju ovjerenu od strane nadležnog organa (sud, notar ili općina) ugovora o angažovanju predloženog/ih stručnjaka važećeg za vrijeme trajanja ugovora koji je predmet nabavke

ili original ili kopiju ovjerenu od strane nadležnog organa (sud, notar ili općina) uvjerenja izdatog od strane nadležnog organa da je/su stručnjak/ci zaposlen/i kod ponuđača izdatog od strane nadležnog organa;

U odnosu na prednje izneseno stanje stvari, potrebno je prevashodno naglasiti da je uvidom u spis , evidentno da po predmetnom, za žalitelja spornom pitanju, zahtjevanje certifikata kojim se dokazuje osposobljenost za servisiranje predmetnih uređaja izdatih od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin i s tim u vezi ponuđeni odgovor ugovornog organa u smislu da „... Pod pojmom "certifikati izdatih od strane proizvođača LG i Daikin" u praksi se podrazumijevaju certifikati koji su direktno ili posredno izdani u okviru zvaničnog sistema proizvođača, uključujući certifikate izdane od strane ovlaštenih distributera, trening centara, servisnih partnera i drugih ovlaštenih edukacijskih subjekata koji djeluju prema programima i standardima samog proizvođača..." ne može se potvrditi istinitim ,uzevši da uvidom u spis je jasno navedeno u tački 3.3.2 c) Tenderskog dokumenta certifikati izdati od strane proizvođača klima uređaja LG i Daikin, bez navođenja da se isto odnosi i na certifikate koji su direktno ili posredno izdani u okviru zvaničnog sistema proizvođača, uključujući certifikate izdane od strane ovlaštenih distributera, trening centara, servisnih partnera i drugih ovlaštenih edukacijskih subjekata koji djeluju prema programima i standardima samog proizvođača, dakle mnogo uže nego što to ugovorni organ post festum široko tumači

Stoga takvo post festum tumačenje ugovornog organa da predmetni zahtjev podrazumijeva certifikate koji su direktno ili posredno izdani u okviru zvaničnog sistema proizvođača, uključujući certifikate izdane od strane ovlaštenih distributera, trening centara, servisnih partnera i drugih ovlaštenih edukacijskih subjekata koji djeluju prema programima i standardima samog proizvođača, ne odgovara stvarnom stanju stvari, uzevši da je predmetni opis postavljen isključivo pod navedenom 3.3.2 c) Tenderskog dokumenta i dovodi u pitanje održivost tako postavljenog zahtjeva u navedenom smislu, jer osim što stvara konfuziju i nejasnoću, dovodi do izvođenja post festum zaključaka koji nisu prihvatljivi , ne samo u smislu nejasne pripreme ponude, jer sa takvim pristupom, neće se ostvariti osnovna svrha da se omogući priprema ponuda na olakšan i nesmetan način, a što i jeste intencija , odnosno dužnost ugovornog organa u smislu čl.53 Zakona, a niti će se radnje postupka voditi na nesmetan način, jer se radi o nejasnim pristupima istom pitanju.

U tom smislu, u cilju zaštite postupka, ovaj organ nije cijenio takav pristup ugovornog organa pri pripremi dokumenata postupka održivim,pa se takav pristup ugovornog organa postavljenim zahtjevima ocjenjuje nepouzdanim, a odnosni sadržaj neodrživim.

Ukoliko je ugovorni organ htio upravo suprotno postići,kako to navodi u post festum izjašnjenju, trebao je biti precizan te navedeni smisao na taj način naglasiti, jer u suprotnom, nema smisla i svrhe pripreme dokumenata postupka, koji služe ponuđačima kao upute za pripremu ponuda.

Žalitelj u žalbi osporava kao nezakonitu odredbu tačke 3.1.2. TD, sa četvrte stranice, kojom je propisano da se ponuda odbija ako je ponuđač bio kriv za težak profesionalni propust počinjen tokom perioda od tri godine.... Ova odredba nije u skladu sa važećim Zakonom o javnim nabavkama. Radi se o tekstu starog ZJN koji je mijenjan Izmjenama Zakona o javnim nabavkama objavljenih u Službenom glasniku broj 59/22 od 02.09.2022. godine. Pobijana odredba u naravi predstavlja staru odredbu iz člana 45. stav 5. ZJN koja je pomenutim izmjenama zakona iz septembra 2022. godine u cjelosti izmijenjena i od septembra 2022. godine na snazi je sadašnja odredba koja glasi: „Ugovorni organ može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija..." Ovi članovi su i te kako različiti, pa je u prethodnom, a sada nevažećem zakonskom tekstu korišćen termin „odbijanje ponude" i „rok od tri godine", dok je novom odredbom i važećim tekstom zakona propisan termin „isključenje iz daljeg postupka", a

postavljen period od 12 mjeseci. Prethodno važeći član propisivao je period od tri godine prije objavljivanja TD, dok novi, sada važeći, član određuje period nakon objavljivanja TD u kojem će ponuđač biti isključen iz daljeg postupka. Termin iz starog zakona upućuje na to da se ponuđač kod kog je dokazan težak profesionalni propust diskvalifikuje iz daljeg postupka, odnosno da se njegova ponuda odbija ili odbacuje u smislu člana 68. ZJN. Novi zakonski termin upućuje na to da će ponuđač sledećih 12 mjeseci biti isključen iz učešća u postupku. Ugovorni organ se ne može pozvati na bilo kakve podzakonske akte jer oni moraju biti u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. Dakle, ako ZJN više ne poznaje propisanu odredbu, ona se ne može navesti u tenderskoj dokumentaciji.

U Izjašnjenju na žalbu, ugovorni organ navodi:

" Neosnovani su navodi Žalitelja da ugovorni organ ne može u tendersku dokumentaciju uključiti odredbu kojom se precizira težak profesionalni propust u prethodnih tri godine, jer ovakav zahtjev nije propisan zakonom i da ZJN (član 45.) poznaje isključivo institut isključenja, a ne odbijanja ponude.
U jezičkom i semantičkom smislu nije moguće tumačiti član 45. ZJN neovisno od odredaba:
- člana 65. stav (2) tačka c) koji predviđa da se u zapisniku o ocjeni ponuda najmanje navedu podaci o nazivu ponuđača čije su ponude odbijene i razloge za njihovo odbijanje, i
- člana 68. st. (1) i (4) tačka j) koji predviđa odbacivanje ponude ako ponuđač nije dostavio tražene dokaze ili je dostavio nepotpune dokaze ili je lažno predstavio informacije koje su dokaz ispunjavanja uslova iz čl. 45. do 51. ovog zakona, te i u drugim opravdanim slučajevima.

Naime,
1. Član 45. stav (5) tač. b) i c) ZJN izričito dopušta isključenje na 12 mjeseci ponuđača koji je učinio teški profesionalni propust ili kod kojeg su u prethodnom ugovoru utvrđeni značajni nedostaci koji su doveli do prijevremenog raskida ugovora, naknade štete ili drugih sličnih posljedica. Dakle, ZJN propisuje opći princip: ponuđač može biti isključen iz postupka ako se utvrdi njegov ozbiljan profesionalni propust.
2. Odredba 3.1.2. TD ne zamjenjuje ovaj institut ranije važećim pravnim institutom, niti umanjuje zakonom propisane osnove za isključenje; ona precizira način primjene člana 45. stav (5) tač. b) i c), time što:
   - definiše vremenski period od tri godine kao relevantan za procjenu propusta, srazmjeno uslovu iz člana 50. ZJN koji kao referentni period za utvrđivanje tehničke i profesionalne sposobnosti određuje maksimalno period od posljednje tri godine,
   - opisuje konkretne kriterije (ponavljajući nedostaci, prijevremeni raskid ugovora, nastanak štete),
   - omogućava ugovornom organu da objektivno i provjerljivo utvrdi da li postoji osnova za odbijanje, odbacivanje ponude, odnosno isključenje ponuđača.
3. ZJN ne propisuje obavezno formulisanje ovih kriterija u TD, ali ne zabranjuje ugovornom organu da precizira kriterije na način koji osigurava primjenu zakonskih odredbi, posebno u pogledu odredbi člana 68. st. (1) i (4) tačka j) ZJN u pogledu „drugih opravdanih slučajeva". Dodatno, član 45. stav (11) ZJN obavezuje ugovorni organ da u TD jasno definiše dokumente i dokaze koje ponuđač, kao fizičko lice, treba dostaviti kako bi dokazao ispunjavanje uslova lične sposobnosti.
Predmetna odredba TD stoga nije „dodavanje nepostojeće zakonske norme" već praktično preciziranje načina primjene zakonskih odredaba člana 45. stav (5) tač. b) i c), u vezi s čl. 65. stav (2) tačka c) i 68. st. (1) i (4) tačka j).
Ponuđač i dalje ima pravo, u skladu sa st. (7) i (8) člana 45. da priloži dokaze o mjerama koje je preduzeo radi dokazivanja svoje pouzdanosti, čime se u potpunosti poštuju principi proporcionalnosti i pravičnosti.

Konačno, odredba o tri godine se ne odnosi na period isključenja (koji je nesporno 12 mjeseci), već na period provjeravanja profesionalnih propusta ponuđača (ograničen na posljednje tri godine -srazmjeno periodu utvrđivanja uslova tehničke i profesionalne sposobnosti, jer bi duže provjeravanje bilo bespredmetno).
S obzirom na navedeno, činjenicu da zakonom nije propisan period primjene odredbe člana 45. ZJN o profesionalnim propustima, kao i da je predmetni zahtjev postavljen u skladu s postojećim zakonskim odredbama i načelima, žalbeni navodi iz tačke VIII Žalbe su u cjelosti neosnovani."

Uvidom u spis predmeta, ovaj organ je ustanovio sljedeće:

Tačkom 3.1.2 Tenderskog dokumenta propisano je slijedeće:

"3.1 2. Ponuda se odbija i ako je ponuđač bio kriv za težak profesionalni propust počinjen tokom perioda od 3 (tri) godine prije početka postupka javne nabavke, a koje ugovorni organ može dokazati na bilo koji način, a posebno značajni nedostaci koji se ponavljaju u izvršenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida, nastanka štete, ili drugih sličnih posljedica koje su rezultat namjere ili nemara privrednog subjekta - ponuđača, određene težine."

U odnosu na prednje navedeno ovaj organ napominje da je ranije važećom odredbom člana 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14) bilo propisano: „Zahtjev za sudjelovanje ili ponuda odbija se ako je kandidat/ponuđač bio kriv za težak profesionalni propust počinjen u razdoblju od tri godine prije početka postupka, koji ugovorni organ može dokazati na bilo koji način, naročito značajni i/ili nedostatci koji se ponavljaju u provođenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida, nastanka štete ili drugih sličnih posljedica zbog namjere ili nemara privrednog subjekta određene težine"

Dalje, ovaj organ napominje da je članom 25. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj: 59/22) izmijenjen član 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14) i sada glasi:
„ 5) Ugovorni organ može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija:

a) ako ima dokaz da je kandidat/ponuđač sklopio sporazum sa drugim kandidatom/ponuđačem kojem je cilj narušavanje tržišne konkurencije;

b) ako ugovorni organ može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima da je ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet;

c) ako se utvrde značajni nedostaci tokom sprovođenja prethodnog javnog ugovora ili prethodnog ugovora sa sektorskim ugovornim organom čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog prethodnog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija;

d) ako je kandidat/ponuđač lažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacionih i/ili kriterijuma za dodjelu ugovora, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju da priloži propratne dokumente;

e) ako se sukob interesa u smislu člana 52. ovog zakona ne može ukloniti drugim, manje drastičnim mjerama.

Prema tome, ugovorni organ je dužan pripremiti TD u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima, te dati potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi u skladu sa članom 53. stav (1) ZJN. Tenderska dokumentacija kao temeljni dokument te izvor informacija potrebnih ponuđačima za pripremu ponuda treba dati jasne i precizne informacije, te se istom ništa ne može podrazumijevati. Odredbom člana 45. stav (5) ZJN jasno su propisane situacije kada ugovorni organ može isključiti iz sudjelovanja u postupku javne nabavke ponuđače na razdoblje od 12 mjeseci. Dakle odredba ZJN je jasna i precizna prilikom utvrđivanja teških profesionalnih propusta od strane potencijalnih ponuđača u postupcima javnih nabavke, stoga ugovorni organ iste ne može mijenjati ili prilagođavati u predmetnom postupku javne nabavke ili ih nedovoljno jasno definirati, iz čega proizlazi moguće subjektivno tumačenje određenih odredbi tenderske dokumentacije, a koji mogu ići na štetu kandidata/sudionika postupka javne nabavke. Prema tome propisana tačka 3.1.2 TD je u suprotnosti sa članom 45. stav (5) ZJN koji daje ovlaštenje ugovornom organu da može na period od 12 mjeseci, a ne 3 godine kao u osporavanoj tački TD, isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od taksativno navedenih situacija propisanih pod tačkama a) do e) navedene odredbe ZJN. Stoga u kontekstu razmatranog žalbenog navoda i stanja u spisu ovaj organ utvrđuje da predmetna TD sadržava nedostatak koji se ogleda u nedovoljno jasno i precizno propisanim uslovima a iz TD, a koji s odnose na odredbe člana 45. stav (5) ZJN, a sve u kontekstu člana 53. stav (1) ZJN, te se ovaj žalbeni navod usvaja kao osnovan.

Žalitelj u žalbi navodi da ugovorna kazna iz člana 9. stav 3. Nacrta okvirnog sporazuma nije formulisana u skladu sa članom 270. Zakona o obligacionim odnosima, budući da ne uspostavlja obavezu plaćanja kazne, već prikriva mehanizam sniženja već ispostavljene fakture, odnosno pravo na jednostrano umanjenje ugovorene cijene. Dalje, ugovorna kazna predviđena je i za kašnjenje u ispunjenju, što je prihvatljivo, ali i za „propust", kao oblik neurednog izvršenja, što nije u skladu sa članovima 270. i 271. ZOO. Ugovorna kazna nije zamjena za garanciju za uredno izvršenje ugovora, niti se može naplatiti u situaciji kada je usluga blagovremeno pružena, ali ima određene manjkavosti. Naknada štete zbog neurednog ispunjenja uređuje se drugim institutima obligacionog prava! Konačno, osporena odredba nejasno je formulisana, jer nije precizirano šta se smatra „propustom" niti šta se podrazumijeva pod „započetim danom kašnjenja", što otvara mogućnost za paušalnu i jednostranu naplatu ugovorne kazne. Dalje, žalitelj ističe da ugovorna kazna opisana u TD pod tačkom 6.1.2. nije u skladu sa ZJN, niti sa članom 270. ZOO, a dodatno je neusklađena i sa odredbom o ugovornoj kazni koju je UO unio u Nacrt ugovora u član 9. stav 3. Nacrta ugovora, a koja je osporena prethodnim navodom. Naime, u odredbi dana 9. stav 3. Nacrta ugovora ne spominje se procentualni iznos ugovorne kazne. Međutim, na strani 12 TD, pod tačkom 6.1.2, treći pasus, vidljivo je da je propisana ugovorna kazna „za svaki sat kašnjenja 2% od ukupne cijene predmetne usluge". Takva kazna je nesrazmjerno drakonska i kao takva nema mjesta u postupku javne nabavke. Radi se o teoretskoj kazni od 340,00 KM za svaki sat kašnjenja..

U Izjašnjenju na žalbu, ugovorni organ navodi:

"Odredbe TD i nacrta okvirnog sporazuma koje se odnose na ugovornu kaznu i način obračuna iste sačinjene su u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89) te ("Službeni list RbiH", br. 2/92, 13/93 i 13/94) i ("Službene novine Federacije BiH", br. 29/03 i 42/11) (u daljem tekstu: ZOO), posebno odredbama koje regulišu institut ugovorne kazne kao dopušteno sredstvo osiguranja ispunjenja obaveze ili blagovremenog ispunjenja obaveze.

Čl. 270. do 276. ZOO izričito propisuju mogućnost ugovaranja ugovorne kazne za slučaj neispunjenja ili zakašnjenja u izvršenju obaveza, pri čemu je svrha takve odredbe zaštita interesa naručioca i osiguranje urednog izvršenja ugovora.
Neosnovani su navodi žalitelja da se predmetnom odredbom prikriva mehanizam sniženja već ispostavljene fakture, niti kao zamjena za garanciju za uredno izvršenje ugovora, odnosno da je nejasna jer nije precizirano šta se smatra propustom niti šta se podrazumijeva pod započetim danom kašnjenja.
Naime, predmetnom Tehničkom specifikacijom je jasno precizirano šta su obaveze izvršioca, i iste će biti i predmet ugovora, te je nesporno da se propustom smatra svako neizvršavanje tih ugovorenih obaveza. Određene manjkavosti, kako ih Žalitelj naziva, nisu ništa drugo nego neispunjavanje obaveza od strane izvršioca u obimu i na način utvrđen Tehničkom specifikacijom, budući da su Tehničkom specifikacijom precizirane minimalne obaveze izvršioca, tako da je propuštanje bilo koje od obaveza predstavlja kršenje ugovora.
Stoga su neosnovani navodi Žalitelja da predmetne odredbe nisu dovoljno precizne ili da ostavljaju mogućnost proizvoljnog tumačenja. Smisao im i jeste da se kao propust smatra propisano članom 270. stav (1) ZOO - neispunjenje ugovorene obaveze (koje nije u skladu sa Tehničkom specifikacijom ...). Propuste nije moguće unaprijed taksativno nabrojati, i isti zavise od konkretne intervencije, prirode kvara, obima izvršene usluge, roka za izvršenje usluge, postupanja izvršioca i sl.
Navodi da nije precizirano šta se smatra započetim danom kašnjenja su također neosnovani, budući da su rokovi izvršenja usluga jasno precizirani tačkom 2. Reaktivno održavanje podtač. 1. i 2. Tehničke specifikacije, te iz istih jasno i proizilazi kada nastupa docnja izvršioca u slučaju da nije ispoštovao navedene rokove. Članom 77. ZOO je propisano da rok počinje teći prvog dana poslije događaja od kojeg se rok računa.
Što se tiče navoda Žalitelja da ugovorna kazna predstavlja zamjenu za garanciju za uredno izvršenje ugovora, isti su neosnovani budući da se radi o dva različita instrumenta osiguranja, koji se međusobno ne isključuju, niti ZJN ili ZOO ograničavaju ugovorni organ u pogledu izbora načina osiguranja. S tim u vezi, ugovorni organ s obzirom na relativno malu procijenjenu vrijednost nabavke nije tražio garanciju za uredno izvršenje ugovora iz razloga ekonomičnosti budući da bi za ponuđače pribavljanje garancije predstavljalo dodatno finansijsko i administrativno opterećenje, nego je, kao administrativno manje zahtjevan, jeftiniji ali i blaži i proporcionalniji instrument osiguranja predvidio ugovornu kaznu.
Hipotetički posmatrano, da je u predmetnom postupku nabavke zahtijevana bankarska garancija, ponuđač bi imao direktne troškove njenog izdavanja u fazi ugovaranja (dakle, prije i čak ako ne nastupe propusti i/ili kašnjenje u izvršenju ugovora), koju ugovorni organ može aktivirati u slučaju svakog propusta ili kašnjenja i u iznosu 10% vrijednosti ugovora. Slično je s garancijom za pokriće od osiguranja od odgovornosti, koja se može postaviti kao zahtjev ekonomske i finansijske sposobnosti i tražiti u fazi predaje ponude. Izdavanje ove police osiguranja također podrazumijeva troškove po ponuđača.
S druge strane, predviđeni model ugovorne kazne je povoljniji po ponuđače, budući da nema direktne troškove pribavljanja bankarske garancije / police osiguranja, a predviđeni postotak bi se srazmjemo primijenio do ukupno 10% ugovorenog iznosa predmetne usluge.
Diskreciono je pravo ugovornih organa da na osnovu čl. 270 - 275. ZOO i svoje procjene značaja pojedinih ugovora i rizika vezanih za njihovo izvršenje, te tehničkih, reputacijskih ili matenjalnih posljedica koje mogu nastati po ugovorni organ, samostalno odrede načine i iznose osiguranja svojih prava, u ZJN-om određenim granicama, npr. do 10% ukupne vrijednosti ugovora.
Konačno, u pogledu navoda da se ugovornom kaznom prikriva mehanizam sniženja već ispostavljene fakture, odnosno pravo na jednostrano umanjenje ugovorene cijene, iz odredbi tačke 6.1 TD je nesporno da je umanjenje fakture operativni način realizacije ugovorne kazne, ali ne po automatizmu, već uz obavezu ponuđača da o potencijalnom kašnjenju obavijesti ugovorni organ. Također Tehničkom specifikacijom je predviđeno izdavanje predračuna prije

svakog reaktivnog održavanja te otvaranje radnog naloga koji mora sadržavati podatke o konkretnoj usluzi i koji mora biti sastavni dio svakog računa. Dakle, nije u pitanju pravo na jednostrano umanjenje ugovorene cijene već pravo akcesorne prirode koje se može primijeniti ukoliko nastupe TD predviđene okolnosti i dijeli pravnu sudbinu obaveze na čije se osiguranje odnosi - ako ne nastupe okolnosti za primjenu, ista neće ni biti primijenjena.
Konačno član 270. ZOO nije propisao način realizacije ugovorne kazne, već da se ista može platiti u određenom novčanom iznosu ili pribavljanjem neke druge materijalne konsti, dakle ostavio je na dispoziciji ugovornim stranama određivanje načina isplate iste. Praksa je pokazala da je u sistemu javnih finansija umanjenje fakture za konkretnu uslugu najjednostavniji način naplate ugovorne kazne jer bi npr. zahtijevanje depozita, bankarske garancije, ili nekog drugog instrumenta predstavljalo administrativno, računovodstveno i tehničko opterećenje po ugovorne strane.
S obzirom na navedeno, evidentno je da ugovorni organ nije propisao ugovornu kaznu suprotno odredbama čl. 270 - 276. ZOO, i da zbog osjetljivosti predmeta ugovora ima legitiman interes da se osigura od neizvršavanja obaveza od strane izvršioca, ili kašnjenja u izvršenju istih, te se predmetni žalbeni navodi u cjelosti smatraju neosnovanim.
Žalitelj u tački X Žalbe navodi da ugovorna kazna opisana u tački 6.1.2. TD nije u skladu sa ZJN, niti sa članom 270. ZOO, a dodatno je neusklađena sa odredbom o ugovornoj kazni iz Nacrta ugovora u članu 9. stav 3.
Ugovorna kazna je institut obligacionog prava i ista nije propisana ni predviđena ZJN. Naime, u skladu sa čl 72 stav (2) i 118. ZJN ugovor o javnoj nabavci zaključuje se u skladu sa zakonima o obligacionim odnosima u Bosni i Hercegovini, takođe na odgovornost ugovornih strana za ispunjavanje obaveza iz ugovora o javnoj nabavci primjenjuju se odgovarajuće odredbe zakona o obligacionim odnosima.
Članom 270. ZOO je propisana ugovorna kazna koja se ogleda u plaćanju određenog novčanog iznosa ili druge materijalne koristi.
Predmetna ugovorna kazna ima legitimnu svrhu zaštite interesa ugovornog organa, imajući u vidu značaj ispunjenja obaveze i blagovremenog održavanja i servisiranja profesionalnih klima uređaja ugovornog organa. Osnovna svrha ugovorne kazne je preventivno djelovanje kako bi se spriječilo eventualno nesavjesno ili neprofesionalno postupanje izvršioca i tako spriječile katastrofalne posljedice koje bi mogle nastati u slučaju prekida rada klima uređaja u centrima za obradu podataka (server sobama).
Neosnovani su navodi Žalitelja da je predmetna odredba nesrazmjerna ili pretjerano stroga. Naime, ugovorna kazna od 2% se ne odnosi se na ukupnu vrijednost okvirnog sporazuma nego na vrijednost predmetne usluge. Ugovorna kazna u utvrđenom postotku je posebno opravdana imajući u vidu član 18. stav (2) ZOO kojim je propisano da je učesnik u obligacionom odnosu dužan da u izvršavanju obaveze iz svoje profesionalne djelatnosti postupa s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).
Manjim iznosom ugovorne kazne se ne bi postigla svrha iste, s obzirom na relativno malu ukupnu vrijednost okvirnog sporazuma koja iznosi 17.000,00 KM, te malu uobičajenu vrijednost pojedinačnih ugovora koji će biti zaključivani na osnovu okvirnog sporazuma i na koje bi se eventualno mogla primijeniti ugovorna kazna.
Što se tiče navodne neusklađenosti Nacrta okvirnog sporazuma i TD, nacrt okvirnog sporazuma, kako mu i sam naziv kaže, po svojoj pravnoj prirodi predstavlja nacrt i okvir sporazuma, čije će odredbe biti konkretizovane po pravosnažnosti odluke o dodjeli ugovora (kako je i navedeno u Napomeni, na kraju istog). Konkretna usluga, rokovi i vrijednost pojedinačnih usluga, te procenat ugovorne kazne definisan TD će biti navedeni u pojedinačnom ugovoru. Član 53. stav (3) tačka r) ZJN ostavlja ugovornom organu mogućnost da u TD definiše osnovne elemente ugovora (okvirnog sporazuma), što je u konkretnom slučaju i urađeno.
U odnosu na ukupnu procijenjenu vrijednost ugovora, cijena predmetnih usluga je znatno manja i 2% od iste predstavlja minimum za osiguranje ugovornog organa da izvršilac neće ispuniti neku svoju obavezu ili je neće blagovremeno ispuniti.

Ugovorna kazna se u skladu s članom 271. ZOO-a određuje proizvoljno, u ukupnom iznosu, procentu ili za svaki dan zadocnjenja, ili na koji drugi način. Dakle, predmetni procenat ugovorne kazne ne odnosi se na ukupnu procijenjenu vrijednost okvirnog sporazuma, nego isključivo na vrijednost predmetne usluge (koja će biti predmet pojedinačnog ugovora i fakturisanja) odnosno konkretnog naloga koji nije ispunjen ili je ispunjen s docnjom. Npr. ukoliko vrijednost pojedinačne servisne intervencije iznosi 150,00 KM, ugovorna kazna od 2% odnosila bi se na vrijednost te konkretne usluge, a ne na ukupnu vrijednost okvirnog sporazuma, što jasno pokazuje da se radi o proporcionalnoj i razumno određenoj mjeri osiguranja.
Nadalje, rok za izvršenje usluga je jedan od bitnih elemenata Tehničke specifikacije, preciziran tačkom 2. alineja dva:
„**Reaktivno održavanje** na zahtjev naručitelja usluga po prijavi kvara i uključuje dijagnosticiranje eventualnog kvara, greški i smetnji, naručivanje rezervnih dijelova i zamjenu neispravnih dijelova, popravku uređaja koji su predmet održavanja.
1. Vrijeme dolaska izvršioca usluga na mjesto održavanja mora biti maksimalno 12 sati od vremena prijavljivanja kvara od strane naručioca usluga na telefonski broj izvršioca;
2. Vrijeme otklanjanja kvara. Otklanjanje kvara mora biti izvršeno u roku od 24 sata od prijave kvara, a u slučaju da se potrebni rezervni dijelovi ne nalaze na lageru, vrijeme potrebno za otklanjanje kvara mora biti do 5 radnih dana."
Iz navedenog je evidentno da je izvršenje usluga u navedenom roku od izuzetnog značaja za ugovorni organ i za osiguranje kontinuiranog rada klima uređaja koji su predmet usluga održavanja. Imajući u vidu prirodu predmetnih usluga, značaj nesmetanog rada sistema klimatizacije i potrebu pravovremenog otklanjanja kvarova, ugovorni organ smatra da je predmetna odredba tačke 6.1.2. TD u cjelosti formulisana u skladu s odredbama čl. 270 - 276. ZOO, zakonita, opravdana i proporcionalna predmetu nabavke, te u potpunosti usklađena sa načelima savjesnosti, srazmjernosti i poštenja iz ZOO.
Premda se u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti konkretnog akta, te nije uputno pozivanje na isto ili slično činjenično stanje na kojem je zasnovana određena sudska odluka, ipak se skreće pažnja na Presudu Suda Bosne i Hercegovine, broj S1 3 U 031449 19 U od 21.10.2020. godine, u kojoj je za slično činjenično stanje utvrđeno "(---) ugovorni organ je propisao, da naručioc ima pravo naplatiti ugovornu kaznu u iznosu od 0,5% dnevno vrijednosti ugovorene pozicije radova održavanja iz predmjera i predračuna, a ugovorna kazna može iznositi najviše 10% od ukupne vrijednosti ugovorenih radova. Odredbom člana 271. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima je propisano, da ugovorne strane mogu odrediti visinu kazne po svom nahođenju u jednom ukupnom iznosu, u procentu, ili za svaki dan zadocnjenja ili na koji drugi način. Imajući u vidu navedeno, očigledno je, da je ugovorni organ prilikom propisivanja ugovorne kazne postupio u skladu sa citiranom zakonskom odredbom. Kako je ugovorni organ sačinio Tendersku dokumentaciju u skladu sa zakonom propisanim uslovima i u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima, to je tuženi organ pravilno odlučio kada je i ovaj žalbeni prigovor odbio, kao neosnovan."
S obzirom na navedeno i važnost predmetnih usluga te legitiman interes da u zakonskim okvirima dodatno osigura profesionalno izvršenje predmetnih usluga, ugovorni organ smatra predmetne žalbene navode u cjelosti neosnovanim."

Uvidom u spis predmeta, ovaj organ je ustanovio sljedeće:

Aneksom 9 – OKVIRNI SPORAZUM O NABAVCI I SUKCESIVNOM PRUŽANJU USLUGA, Održavanje i servisiranje klima uređaja, u članu 9., tenderske dokumentacije – konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, navedeno je sljedeće:

Član 9.

(1) Izvršilac je dužan najaviti dolazak najkasnije jedan radni dan prije dana planiranog za izvršenje predmeta ovog sporazuma, kako bi se osigurala najava ulaska istog u Kompleks pravosudnih institucija Bosne i Hercegovine i izvršile sigurnosne provjere.
(2) Izvršilac je dužan obavijestiti Naručioca ukoliko je izvjesno da će doći do kašnjenja u izvršenju sporazuma najkasnije u roku od sedam dana od dana saznanja, a u svakom slučaju prije isteka roka za izvršenje ugovorenih obaveza.
(3) Ukoliko Izvršilac ne izvrši ugovorene obaveze na ugovoren način i u ugovorenom roku, dužan je na ime ugovorne kazne fakturu za izvršenu uslugu umanjiti za iznos od po 50,00 KM za svaki propust i/ili započeti dan kašnjenja, a najviše do 10% od ukupno ugovorenog iznosa.
(4) Ukoliko Izvršilac ne izvrši sporazum, ne zaključi pojedinačni ugovor na osnovu okvirnog sporazuma u roku od pet dana od zahtjeva Naručioca ili ne izvrši pojedinačni ugovor, Naručilac može zahtijevati ili izvršenje okvirnog sporazuma / zaključenje te izvršenje pojedinačnog ugovora ili ugovornu kaznu u iznosu od 10 % od ukupno ugovorenog iznosa.
(5) Ukoliko se tokom izvršenja sporazuma utvrdi da je postupak dodjele ugovora zasnovan na značajnim greškama, nepravilnostima ili prevari za koje je odgovoran Izvršilac, Naručilac može odbiti ili obustaviti plaćanja po ovom sporazumu, zahtijevati povrat plaćenog iznosa, ili raskid sporazuma u odnosu na obim i ozbiljnost grešaka, nepravilnosti ili prevara.
(6) Ugovorna kazna iz ovog člana ne oslobađa Izvršioca od odgovornosti po propisima o obligacionim odnosima za neispunjenje ili neuredno ispunjenje sporazuma, sve do namirenja stvarne štete.

Tačkom 6.1 NACRT OKVIRNOG SPORAZUMA I UGOVORNA KAZNA, tenderske dokumentacije – konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, navedeno je sljedeće:

6.1 NACRT OKVIRNOG SPORAZUMA I UGOVORNA KAZNA

6.1.1. Nacrt okvirnog sporazuma (osnovni elementi ugovora) se nalazi u okviru Aneksa 9 Zahtjeva. Ponuđač treba popuniti nacrt ugovora sa svojim podacima i detaljima koji su sadržani u ponudi (generalije ponuđača, cijena, potkriteriii i drugi elementi ponude koji su nepopunjeni u nacrtu okvirnog sporazuma), te isti potpisati i ovjeriti te priložiti uz ponudu skupa sa ostalim dokumentima iz Zahtjeva.

6.1.2. Ponuđač je dužan za redovno održavanje obavijestiti ugovorni organ ukoliko je izvjesno da će doći do kašnjenja u izvršenju ugovora najkasnije u roku od sedam dana od dana saznanja, a u svakom slučaju prije isteka roka za izvršenje ugovorenih obaveza.

Dobavljač je dužan najaviti izvršenje ugovorene obaveze za održavanje najkasnije jedan radni dan prije dana planiranog za izvršenje, kako bi se osigurala najava ulaska istog u mjesto izvršenja ugovora i izvršile sigurnosne provjere.

Ukoliko ponuđač ne izvrši ugovorene obaveze na ugovoren način i u ugovorenom roku, dužan je na ime ugovorne kazne fakturu za izvršenu uslugu umanjiti za iznos od po 50,00 KM za svaki propust i/ili započeti dan kašnjenja, odnosno za svaki sat kašnjenja 2% od cijene predmetne usluge, a najviše do 10% od ukupno ugovorenog iznosa.

Ukoliko ponuđač ne izvrši sporazum, ne zaključi pojedinačni ugovor na osnovu okvirnog sporazuma u roku od pet dana od zahtjeva ugovornog organa ili ne izvrši pojedinačni ugovor, ugovorni organ može zahtijevati ili izvršenje okvirnog sporazuma / zaključenje te izvršenje pojedinačnog ugovora ili ugovornu kaznu u iznosu od 10 % od ukupno ugovorenog iznosa.

Ukoliko se tokom izvršenja ugovora utvrdi da je postupak dodjele ugovora zasnovan na značajnim greškama, nepravilnostima ili prevari za koje je odgovoran ponuđač, ugovorni organ može odbiti ili obustaviti plaćanja po ovom ugovoru, zahtijevati povrat plaćenog iznosa ili raskid ugovora u odnosu na obim i ozbiljnost grešaka, nepravilnosti ili prevara.

Ugovorna kazna ne oslobađa ponuđača od odgovornosti po propisima o obligacionim odnosima za neispunjenje ili neuredno ispunjenje ugovora, sve do namirenja stvarne štete.

Ugovorni organ neće naplatiti ugovornu kaznu ukoliko je do kašnjenja došlo usljed više sile. Pod višom silom se podrazumijeva slučaj kada ispunjenje obaveze postane nemoguće zbog vanrednih vanjskih događaja na koje ponuđač nije mogao uticati niti ih predvidjeti."

U odnosu na prednje izneseno stanje stvari, potrebno je prevashodno naglasiti da je uvidom u spis , evidentno da ja za predmetn, za žalitelja sporno pitanje koji ističe da je propisana ugovorna kazna „za svaki sat kašnjenja 2% od ukupne cijene predmetne usluge", takva kazna je nesrazmjerno drakonska i kao takva nema mjesta u postupku javne nabavke, radi se o teoretskoj kazni od 340,00 KM za svaki sat kašnjenja , i s tim u vezi ponuđeni odgovor ugovornog organa u smislu da „... predmetni procenat ugovorne kazne ne odnosi se na ukupnu procijenjenu vrijednost okvirnog sporazuma, nego isključivo na vrijednost predmetne usluge (koja će biti predmet pojedinačnog ugovora i fakturisanja) odnosno konkretnog naloga koji nije ispunjen ili je ispunjen s docnjom. Npr. ukoliko vrijednost pojedinačne servisne intervencije iznosi 150,00 KM, ugovorna kazna od 2% odnosila bi se na vrijednost te konkretne usluge, a ne na ukupnu vrijednost okvirnog sporazuma..." evidentno da je isti nejasno propisano ,uzevši da uvidom u spis jasno da su tačkom 6.1 Tenderskog dokumenta propisane odredbe koje se odnose na nacrt okvirnog sporazuma, dok ugovorni organ post festum tumači da se isto odnosi na vrijednost pojedinačne servisne intervencije .

Stoga takvo post festum tumačenje ugovornog organa da se ugovorna kazna od 2% odnosi na vrijednost pojedinačne servisne intervencije, ne odgovara stvarnom stanju stvari, uzevši da je predmetni opis postavljen isključivo pod navedenom 6.1 Tenderskog dokumenta ,i dovodi u pitanje održivost tako postavljenog zahtjeva u navedenom smislu, jer osim što stvara konfuziju i nejasnoću, dovodi do izvođenja post festum zaključaka koji nisu prihvatljivi , ne samo u smislu nejasne pripreme ponude, jer sa takvim pristupom, neće se ostvariti osnovna svrha da se omogući priprema ponuda na olakšan i nesmetan način, a što i jeste intencija , odnosno dužnost ugovornog organa u smislu čl.53 Zakona, a niti će se radnje postupka voditi na nesmetan način, jer se radi o nejasnim pristupima istom pitanju.

U tom smislu, u cilju zaštite postupka, ovaj organ nije cijenio takav pristup ugovornog organa pri pripremi dokumenata postupka održivim, pa se takav pristup ugovornog organa postavljenim zahtjevima ocjenjuje nepouzdanim, a odnosni sadržaj neodrživim.

Ukoliko je ugovorni organ htio upravo suprotno postići,kako to navodi u post festum izjašnjenju, trebao je biti precizan te navedeni smisao na taj način naglasiti, jer u suprotnom, nema smisla i svrhe pripreme dokumenata postupka, koji služe ponuđačima kao upute za pripremu ponuda.

Žalitelj u žalbi navodi da, tačka 3.3.2. b) kojom je propisana obaveza dostavljanja Potvrda druge ugovorne strane uz spisak ugovora, sadrži nedostatak. Odredba je dostaljedno bazirana na članu 48. stav 2. ZJN ali ugovorni organ nije obrazložio šta se dešava u situaciji kada se do tih potvrda ne može doći, bez krivice ponuđača. Dakle, povrijeđena je odredba člana 48. stav 2. ZJN, jer je ugovorni organ iskoristio polovinu te odredbe, a drugu polovinu zanemario.

U Izjašnjenju na žalbu, ugovorni organ navodi:

" Žalitelj navodi da tačka 3.3.2.b) TD kojom je propisana obaveza dostavljanja potvrda druge ugovorne strane uz spisak ugovora sadrži nedostatak, jer ugovorni organ nije obrazložio šta se dešava u situaciji kada se do tih potvrda ne može doći bez krivice ponuđača. Ugovorni organ nije, niti postoji takva zakonska obaveza, citirao sve odredbe člana 48. ZJN u TD. Iz tog razloga se tačkom 2.1.2. upućuje na pozitivne propise koji će se primijeniti u provedbi predmetnog postupka javne nabavke. Činjenica da u TD nije citirana odredba člana 48. stav (2) ZJN nije osnova za usvajanje predmetnog žalbenog navoda imajući u vidu nespornu primjenu iste zakonske odredbe čak i ukoliko ona nije citirana u TD.
Svrha TD nije da reproducira kompletan sadržaj ZJN niti drugih materijalnih propisa. Podrazumijeva se da svi učesnici u postupku javne nabavke, kao profesionalni privredni subjekti, poznaju relevantne zakonske propise. TD se mora neodvojivo tumačiti zajedno sa važećim pozitivnim propisima, te nije ni pravno ni praktično potrebno da ugovorni organ u TD unosi kompletan sadržaj zakonskih normi koje su već obavezujuće po samom zakonu.
Konačno, citirani stav iz Presude Suda Bosne i Hercegovine broj S1 3 U 047592 24 U od 17.11.2025. godine navodi da ugovorni organi moraju ostaviti mogućnost ponuđačima da ukoliko nisu u mogućnosti dobiti potvrde uspješno iskustvo dokažu na drugi način. Dakle, ni citirani stav ne obavezuje ugovorni organ da sve odredbe ZJN navede u TD, već da ih u praksi primijeni, što predmetnu TD u tom dijelu ne čini nezakonitom, a predmetni žalbeni navod čini neosnovanim."

Uvidom u spis predmeta, ovaj organ je ustanovio sljedeće:

Tačkom 3.3. TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST, tenderske dokumentacije – konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, navedeno je sljedeće:

3.3 TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST

3.3.1. Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti iz člana 50. Zakona, ponuđači trebaju ispuniti sljedeće minimalne USLOVE za kvalifikaciju:
a) da imaju uspješno iskustvo u urednom izvršenju jednog ili više ugovora koji je/su za predmet imao/li pružanje usluga održavanja i servisiranja klima uređaja u server sobama, a koji je/su izvršen/i u posljednje 3 (tri) godine računajući od datuma objave obavještenja o nabavci u sistemu E-nabavke ili od datuma registracije odnosno početka poslovanja, ako je registrovan, počeo sa radom prije manje od 3 (tri) godine, vrijednosti, odnosno ukupne vrijednosti u slučaju više ugovora najmanje 17.000,00 KM bez uključenog PDV-a;

3.3.2. Ocjena tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača iz tačke 3.3.1. Zahtjeva će se izvršiti na osnovu dostavljanja sljedećih DOKAZA koje su ponuđači dužni dostaviti uz ponudu, i to:
a) spisak uredno izvršenih ugovora (minimalno jedan ugovor) koji su za predmet imali pružanje usluga održavanja i servisiranja klima uređaja u server sobama u posljednje 3 (tri) godine računajući od datuma objave obavještenja o nabavci u sistemu E-nabavke ili od datuma registracije, početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, počeo sa radom prije manje od tri godine, čija je vrijednost, odnosno ukupna vrijednost u slučaju više ugovora najmanje 17.000,00 KM bez uključenog PDV-a (popunjen prilog „Spisak izvršenih ugovora");
b) original ili kopiju potvrde ovjerene od strane nadležnog organa (sud, notar ili općina) za jedan ili više izvršenih ugovora sa Spiska izvršenih ugovora koji su za predmet imali pružanje usluga održavanja i servisiranja klima uređaja u server sobama u posljednje tri godine računajući od datuma objave obavještenja o nabavci u sistemu E-nabavke ili od datuma

registracije, početka poslovanja, ako je registrovan, počeo sa radom prije manje od tri godine, čija vrijednost, odnosno ukupna vrijednost ako se radi o više ugovora, mora biti najmanje 17.000,00 KM bez uključenog PDV-a.

Potvrda/e o uredno izvršenom/im ugovoru/ima, koja/e je/su u vezi sa spiskom izvršenih ugovora o pruženim uslugama, a koja/e mora/ju biti izdate od strane naručioca posla, mora/ju sadržavati sljedeće podatke:
a. naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata,
b. predmet ugovora,
c. vrijednost ugovora,
d. vrijeme i mjesto izvršenja ugovora,
e navode o uredno izvršenim ugovorima
Ukoliko je usluga navedena u potvrdi izvršena sa drugom uslugom, uz isporuku robe ili izvršenje radova, u potvrdi se moraju precizirati svi podaci od a. do e. iz prethodnog stava za konkretnu uslugu (održavanje i servisiranje klima uređaja u server sobama) kojom se dokazuje ispunjavanje uslova tehničke i profesionalne sposobnosti, kako je traženo ovim Zahtjevom."

U odnosu na prednje navedeno činjenično stanje ovaj organ ističe da prednje citirana tačka Tenderskog dokumenta nije u suprotnosti sa odredbama člana 48. Zakona o javnim nabavkama. Činjenica da u sadržaju predmetne tačke ugovorni organ nije citirao kompletnu odredbu člana 48. stav 2 Zakona, ne čini istu manjkavom u smislu da se odredbe člana Zakona neće primjenjivati u slučaju da se potvrda iz objektivnih razloga ne može dobiti od ugovorne strane koja nije ugovorni organ. Članom 53 stav 1 Zakona propisanio je da „ Ugovorni organ dužan je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi." Članom 53 stav 3 Zakona i članom 3 Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisane su informacije koje tenderska dokumentacija treba minimalno da sadrži. Dakle, prilikom pripreme tenderske dokumentacije ugovorni organ nije dužan reproducirati kompletan sadržaj Zakona u sadržaj tenderske dokumentacije nego istu pripremiti u u skladu sa odredbama Zakona i podzakonskim aktima i iste primjenjivati prilikom provođenja postupka javne nabavke. Imajući u vidu naprijed navedeno kao i da predmetna tačka Tenderskog dokumenta nije u suprostnosti sa odredbama Zakona i podzakonskih akata, navod žalitelja se odbija kao neosnovan.

Žalitelj u žalbi navodi da osporava odredbu tačke 4.2.1. pod k) tenderske dokumentacije, kojom je ugovorni organ, u dijelu koji se odnosi na sadržaj ponude, propisao da ponuda mora sadržavati i „cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u". Navedena odredba je nezakonita, nejasna i protivna osnovnim pravilima transparentnosti postupka javne nabavke, jer je ugovorni organ na ovaj način praktično sakrio obavezan dokument uz ponudu, i to dokument koji prethodno nije bio jasno propisan kao uslov kvalifikacije, kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti, niti kao sastavni dio obrasca za cijenu ponude. Prema članu 58. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH, ponuda obavezno sadrži cijenu sa svim elementima koji je čine, kao i potrebnim objašnjenjima, na način kako je definisano tenderskom dokumentacijom. Prema tački d) iste odredbe, ponuda sadrži dokaze o ličnoj, poslovnoj, finansijskoj, tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti, prema zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Upravo zbog toga nije jasno šta predmetni „cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u" uopšte predstavlja. Ako je riječ o dokazu tehničke ili profesionalne sposobnosti ponuđača, onda je ugovorni organ taj zahtjev morao propisati u dijelu tenderske dokumentacije koji se odnosi na uslove kvalifikacije i dokaze kojima se ti uslovi dokazuju. Ako je riječ o dijelu cijene ponude, onda je taj element

morao biti jasno uključen u obrazac za cijenu ponude, sa preciznim načinom popunjavanja, obračuna i vrednovanja.

U Izjašnjenju na žalbu, ugovorni organ navodi:

" Tačkom XII Žalbe Žalitelj osporava odredbu tačke 4.2.1.k) TD kojom je ugovorni organ propisao da ponuda mora sadržavati i cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u. Navedena odredba TD je po Žalitelju nezakonita, nejasna i protivna pravilima transparentnosti jer je navodno ugovorni organ sakrio obavezan dokument uz ponudu i to dokument koji prethodno nije bio jasno propisan kao uslov kvalifikacije, niti kao sastavni dio obrasca za cijenu ponude. Predmetni zahtjev iz TD ne predstavlja uslov kvalifikacije ponuđača u smislu čl. 48. do 50. ZJN stoga isti nije ni naveden u tački 3. TD u uslovima za kvalifikaciju ponuđača.
Nadalje, cjenovnik rezervnih dijelova nije sakriven niti je kako navodi Žalitelj neupadljivo i usputno naveden u Sadržaju ponude, budući da je detaljno opisan tačkom 6.3. TD.
Predmet nabavke su usluge održavanja i servisiranja klima uređaja, a ne nabavka robe kao samostalnog predmeta nabavke. Ranije iskustvo ukazuje na izostanak potrebe za rezervnim dijelovima, s obzirom na starost uređaja i njihov način rada i održavanja, te činjenicu da je većina uređaja u garantnom roku, tako da se predmetni zahtjev postavlja kao akcesorni u odnosu na usluge održavanja i servisiranja. Naime, rezervni dijelovi koji, eventualno, mogu biti potrebni tokom izvršenja pojedinačnih servisnih intervencija, predstavljaju akcesorni i zavisni element konkretne servisne usluge, čija potreba i obim nisu unaprijed poznati niti ih je moguće odrediti u trenutku provođenja postupka nabavke, budući da zavise od vrste kvara, načina na koji konkretan ponuđač izvršava uslugu i konkretne servisne intervencije.
Obrazac za cijenu ponude je sačinjen u skladu s prirodom predmeta nabavke i omogućava uporedivost ponuda za usluge koje su predmet nabavke, dok bi eventualna potreba za rezervnim dijelovima bila utvrđivana tokom realizacije pojedinačnih naloga na osnovu stvarno utvrđenog kvara i eventualne potrebe, nakon izdatog predračuna i kako je opisano tačkom 6.3 TD. Dakle, u TD je jasno navedena procijenjena vrijednost nabavke, u Obrascu za cijenu ponude elementi ponude za usluge koje su predmet ugovora, a eventualni rezervni dijelovi će biti obračunavani ukoliko se ukaže potreba i u okviru utvrđenog maksimuma. Na taj način je osigurano da se svi ponuđači ravnopravno ocjenjuju u pogledu cijene ponude, i da imaju jednak pristup i mogućnost pravilnog izračuna cijene ponude.
Neosnovani su i navodi Žalitelja da TD nije sadržavala dovoljno podataka za sačinjavanje cjenovnika rezervnih dijelova, budući da su to informacije koje profesionalni ponuđači iz predmetne oblasti redovno koriste i poznaju u okviru svoje registrovane djelatnosti i stručne osposobljenosti, a osnov za te podatke su tipovi klima uređaja koji su predmet održavanja i koji su navedeni u Tehničkoj specifikaciji po kataloškoj klasifikaciji proizvođača. Ponuđači koji se pozivaju na stručnost i iskustvo u radu sa LG i Daikin klimatizacijskim sistemima, nesporno raspolažu s potrebnim stručnim znanjima o konstrukciji, komponentama i rezervnim dijelovima koji se koriste kod predmetnih tipova uređaja, na osnovu tehničkih kataloga, servisnih Šema, baza rezervnih dijelova i tehničke dokumentacije proizvođača dijelova koji se mogu mijenjati na istim i koji mogu biti predmet servisiranja. Samim tim i šta treba da sadrži cjenovnik rezervnih dijelova za konkretne tipove uređaja. Također, podrazumijeva se da imaju pristup ovim podacima kroz redovne nabavne kanale tehničke podrške i baze proizvođača.
Neosnovani su i navodi žalitelja da nije jasno određena pravna priroda tog dokumenta, budući da je ista precizirana tač. 4.2.1.k) i 6.3. TD, dok je članom 68. stav (4) tačka i) ZJN propisano postupanje ugovornog organa s nepotpunom ponudom. Naime, sadržaj ponude nisu samo dokazi o uslovima za kvalifikaciju ponuđača i obrazac za cijenu ponude, već to mogu biti i svi oni drugi dokumenti i podaci od značaja za ocjenu i potpunost ponude, a i kasnije za izvršenje ugovora, kao npr. bankarske garancije, izjave i sl.

Uvidom u spis predmeta, ovaj organ je ustanovio sljedeće:

Tačkom 4.1.2 Tenderskog dokumenta propisano je slijedeće:

4.1 1 Ponuđači su obavezni da pripreme svoje ponude u skladu sa kriterijima i uslovima koji su utvrđeni u Zahtjevu i tehničkoj specifikaciji. Ponuđač ne smije mijenjati ili nadopunjavati tekst Zahtjeva, a ponude koje nisu u skladu sa Zahtjevom bit će odbačene kao neprihvatljive.

4.1.2. Ponuda treba da sadrži:

a) ime i sjedište ponuđača, a za grupu ponuđača podatke o svakom članu grupe ponuđača, kao i jasno određenje člana grupe koji je ovlašteni predstavnik grupe ponuđača za učešće u postupku javne nabavke, za komunikaciju i za zaključivanje ugovora,
b) popunjeni obrazac za ponudu,
c) dokaze / izjave prema zahtjevima iz Zahtjeva,
d) popunjeni obrazac za cijenu ponude.
e) potpisan nacrt okvirnog sprazuma,
f) ostalo ukoliko je traženo u Zahtjevu (uzorci, katalozi, tehnička dokumentacija, fotografije, skice, izjave, itd.),
g) datum ponude,
h) potpis podnosioca ponude ili ovlaštenog lica na osnovu punomoći koja u tom slučaju mora biti priložena u originalu ili ovjerenoj kopiji,
i) ponuda mora biti ovjerena pečatom ponuđača, ako po zakonu države u kojoj je sjedište ponuđača ponuđač ima pečat ili dokaz da po zakonu države u kojoj je sjedište ponuđača ponuđač nema pečat,
j) popis dokumenata uz ponudu koji čini sadržaj ponude,
k) cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u.

Tačkom 6.3 PLAĆANJE, tenderske dokumentacije – konkurentski zahtjev za nabavku usluga održavanja i servisiranja klima uređaja, broj: 05-16-4-1922-2/26 od 06.05.2026. godine, navedeno je sljedeće:

6.3 PLAĆANJE

Plaćanje dobavljaču, odnosno podugovaraču (ako je predviđeno direktno plaćanje podugovaraču) će se vršiti putem Jedinstvenog računa Trezora BiH u roku od 60 dana od dana prijema fakture. Faktura, sa bankovnim podacima računa dobavljača, odnosno podugovarača, se ispostavlja po izvršenju konkretne ugovorene usluge.

Dobavljač će usluge zamjene rezervnih dijelova fakturisati prema stvarnoj vrijednosti, a po predračunu prethodno odobrenom od strane ugovornog organa. Cijene rezervnih dijelova obračunavaju se prema cjenovniku dostavljenom na CD-u. Zamijenjeni dijelovi ostaju u vlasništvu ugovornog organa.

U slučaju promjene cijene rezervnoga dijela u odnosu na dostavljenu cijenu na CD-u, dobavljač je dužan dostaviti potvrdu proizvođača o promjeni cijene i/ili drugi dokaz o cijeni na zahtjev Naručioca. U suprotnom, Naručilac nije dužan platiti uvećanu cijenu, već cijenu koja je dostavljena na CD-u.

Izuzetno, ukoliko se tokom realizacije ugovora utvrdi da se rezervni dio koji je potrebno zamijeniti iz objektivnih razloga ne nalazi na cjenovniku dobavljača dostavljenom na CD-u, ugovorni organ zadržava pravo provjere dostavljene cijene rezervnog dijela na tržištu putem istraživanja tržišta, kao i prigovora na istu. Dobavljač je dužan dostaviti predračun svog

dobavljača za predmetni rezervni dio, potvrdu proizvođača o visini cijene i/ili drugi dokaz o cijeni na zahtjev ugovornog organa. Dostavljeni dokaz o cijeni predmetnog rezervnog dijela ugovorni organ također ima pravo provjeravati, te zahtijevati nabavku predmetnog rezervnog dijela po cijeni utvrđenoj istraživanjem tržišta od strane ugovornog organa."

U odnosu na prednje navedeno ovaj organ ističe da je za ovaj organ prihvatljivo izjašnjenje ugovornog organa u smislu da je "...predmet nabavke usluge održavanja i servisiranja klima uređaja, a ne nabavka robe kao samostalnog predmeta nabavke. Ranije iskustvo ukazuje na izostanak potrebe za rezervnim dijelovima, s obzirom na starost uređaja i njihov način rada i održavanja, te činjenicu da je većina uređaja u garantnom roku, tako da se predmetni zahtjev postavlja kao akcesorni u odnosu na usluge održavanja i servisiranja. Naime, rezervni dijelovi koji, eventualno, mogu biti potrebni tokom izvršenja pojedinačnih servisnih intervencija, predstavljaju akcesorni i zavisni element konkretne servisne usluge, čija potreba i obim nisu unaprijed poznati niti ih je moguće odrediti u trenutku provođenja postupka nabavke, budući da zavise od vrste kvara, načina na koji konkretan ponuđač izvršava uslugu i konkretne servisne intervencije....". Prednje navedenim izjašnjenjem ugovorni organ je obrazložio razloge zbog kojih je zahtjevano dostavljanje cjenovnika svih rezervnih dijelova.

Također, neosnovani su navodi žalitelja da je ugovorni organ obavezan dokument uz ponudu imajući u vidu činjenicu da je tačkom 4.1.2 Tenderskog dokumenta na koju se i sam žalitelj poziva jasno i nedvosmisleno propisano da je u sadržaju ponude potrebno dostaviti cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u dok je tačkom 6.3 Tenderskog dokumenta propisan način fakturisanja i obračuna cijene rezervnih dijelova.

Imajući u vidu da je Tenderskim dokumentom jasno nedvosmisleno propisano da je u sadržaju ponude potrebno dostaviti cjenovnik svih rezervnih dijelova na CD-u, te da isti ne spriječava ponuđače da ponudu pripreme na stvarno konkurenstkoj osnovi, ovaj navod žalitelja se odbija kao neosnovan.

U žalbi žalitelja GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke, od 11.05.2026. godine, postavljen je zahtjev za nadoknadu troškova žalbenog postupka, koji se sastoji od troškova sastava žalbe u iznosu od 987,18 KM.

Imajući u vidu visinu postavljenog zahtjeva za troškove postupka, ovaj organ je u skladu sa odredbama Tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/2024), i člana 119. Zakona o javnim nabavkama , odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 750,00 KM, žalitelja GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka izvršit će se na osnovu posebnog rješenja ovog organa, u skladu sa članom 108. stav (7) Zakona o javnim nabavkama i čl. 5. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama.

Na osnovu činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, shodno članu 104. i 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ riješio je žalbu, kao u dispozitivu ovog rješenja.

Uputstvo o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja.

Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
Sanela Salihović

Dostaviti:
- GLOBAL LOGISTIC d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Dragičević, advokat iz Banja Luke
- Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine, Sarajevo
- evidencija
- a/a